

F-4
30004

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Παρακλητικός κανών -
Χαιρετισμοί - Έγκώμια

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΑΡΣΕΝΙΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ψαλλομένη τῇ 8ῃ Μαΐου

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου
Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ

Ταύτη προσετέθησαν ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν, οἱ Χαιρετισμοὶ
καὶ τὰ Ἐγκώμια τοῦ ἁγίου. Πάντα ταῦτα ἐποιήθησαν
ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ
Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου πρὸς ψυχικὴν
τῶν Ὁρθοδόξων ὠφέλειαν.

ΕΛΑΣΣΩΝ 2008

Μετ' αδεύχικον ζυάπης κα' αμής

7 ο έλασσον βαχ'έας

15-8-2008

ΠΡΟΛΟΓΟΣ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Τὰ πιστὰ τέκνα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀκολουθοῦντες τὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, ἐκφράζομεν τὴν τιμὴν, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τοὺς ἁγίους, ἐν λόγοις, ἐν συγγραφαῖς, ἐν Ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς.

Ἡ ἀνέγερσις τοῦ πρώτου Ναοῦ εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος, ἡ τοποθέτησις εἰς αὐτὸν τμήματος τῶν χαριτοβρύτων ἱερῶν λειψάνων Του, ποὺ παρεχωρήθησαν ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον τῆς Ρωσίας καὶ ἡ συγγραφή τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας, ἀποτελοῦν ἐλάχιστον δείγμα σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸν μέγαλον Ἱεράρχην, ὁ ὁποῖος ἐτιμήθη μετὰ τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπὸ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ ἐτίμησε μετὰ τὴν προσφορὰν Του τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὅπου καὶ ἂν διηκόνησε. Ἐποίμανε δὲ θεαρέστως καὶ θεοφιλῶς τοὺς Ὁρθοδόξους πιστοὺς μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν Σουσδελίου τῆς Ρωσίας, ὅπου ἐκοιμήθη καὶ ἐτάφη. Ὁ Ἅγιος ἀπελάμβανε ἐν ζωῇ τῆς τιμῆς καὶ μετὰ θάνατον τῆς εὐλαβείας τῶν πιστῶν.

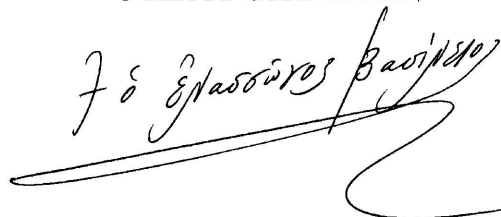
Ὁ σεμνὸς καὶ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ εὐαγγελίου εὐλογήθη καὶ ἐδοξάσθη ἀπὸ τὸν Θεὸν καὶ τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν μετὰ τὸν δέοντα σεβασμόν.

Διὰ τὴν Ἐπαρχίαν μας ἀποτελεῖ μέγα καύχημα.

Ὁ πολυτάλαντος, φιλάγιος καὶ συγγραφεὺς πλειάδος ἱερῶν ἀκολουθιῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφός, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κ.κ. ΙΩΗΛ, μετ' εὐλαβείας καὶ προθυμίας πολλῆς, ἀνέλαβε καὶ συνέταξε πλήρη ἀσματικὴν ἀκολουθίαν μετ' ἐγκωμίων, παρακλητικοῦ κανόνος καὶ χαιρετισμῶν διὰ τὸν Ἅγιον, τὴν ὁποίαν ἐφεξῆς θὰ χρησιμοποιοῦμεν εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τελετὰς καὶ ἀκολουθίας.

Δοξάζομεν τὸν πανάγαθον Θεὸν διὰ τὰς πολλὰς δωρεάς Του καὶ ἐκ μέσης καρδίας ἐκφράζομεν τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν πολλὰ κοπιάσαντα διὰ τὴν σύνταξιν τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἅγιον ἀδελφὸν καὶ εὐχόμεθα ἡ χάρις καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Ἁγίου νὰ εἶναι πλουσία εἰς τοὺς πιστοὺς, ποὺ θὰ ὑμνοῦν καὶ θὰ ἐπικαλοῦνται τὶς πρεσβεῖες Του διὰ τῶν πνευματικῶν ᾠδῶν τῆς παρούσης ἀκολουθίας.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Ὁ
ἍΓΙ
ΟΥ

ἈΡΣΕ
ΝΙΟΥ

ἐπίσκοπος

ἐλασσῶνος

ΔΗΜΙΣ
ΕΛΙΣ ΧΑΡΚΟΥ ΜΕΛΙΝΤΣΑ

ΒΙΟΣ ΑΓΙΟΥ ΑΡΣΕΝΙΟΥ (1550-1626)

Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος γεννήθηκε στὸ χωριὸ Καλογριανὰ Καρδίτσης τὸ 1550. Ἦταν γόνος οἰκογένειας ποὺ ἀνέδειξε πολλοὺς κληρικούς. Πατέρας του ἦταν ὁ ἱερεὺς Θεόδωρος, μητέρα του ἡ Χρυσάφη, ἡ ὁποία, μετὰ τὸν θάνατο τοῦ συζύγου της, ἔγινε μοναχή. Ἀδελφοί του ἦταν ὁ Ἰωάσαφ, ἐπίσκοπος Σταγῶν, ὁ Μάρκος, ἐπίσκοπος Δημητριάδος καὶ οἱ ἱερομόναχοι, Ἀθανάσιος καὶ Παχώμιος.

Τὰ πρῶτα γράμματα ἔμαθε ἀπὸ τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰωάσαφ στὴν Ἐπισκοπὴ Σταγῶν. Στὴ συνέχεια ἐμαθήτευσε σὲ σχολεῖο ἐγκυκλίου παιδεύσεως στὰ Τρίκαλα, ὅπου ἐδίδασκαν διδάσκαλοι ὀνομαστοὶ καὶ ἐνάρετοι. Παρακολούθησε μαθήματα «γραμματικά, ποιητικά καὶ ρητορικά, προστάξει καὶ προθυμία τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Λαρίσης Ἱερεμίου».

Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐκεῖ μαθητείας του ἐκάρη μοναχός. «Οὗτος οὖν Ἀποστόλης ὄνομα, Ἀρσένιος μοναχός ἐκλήθη· καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας... ἐχειροτονήθη διάκονος».

Μετὰ τὴν ἐκλογὴ τοῦ Ἱερεμίου ὡς πατριάρχη καὶ τὴ διάλυση τοῦ σχολείου, ὁ Ἀρσένιος ἔμεινε γιὰ ἄρκετὸ καιρὸ στὴν Ἐπισκοπὴ Σταγῶν καὶ στὴ συνέχεια ἐμόνασε στὴ μονὴ Δουσίκου, ὅπου καὶ ἐχειροτονήθη ἱερεὺς.

Ὁ πατριάρχης Ἱερεμίας τὸν ἐκάλεσε στὴν Κων/πολη καὶ τὸν ἐτοποθέτησε ἐφημέριο τῆς ἐκκλησίας τῆς Παμμακαρίστου. Τότε παρακολούθησε μαθήματα διδασκάλων τῆς σχολῆς τοῦ Πατριαρχείου. Στις 21 Φεβρουαρίου 1584 τὸν ἐχειροτόνησε ἐπίσκοπο «Ἐλασσῶνος καὶ Δομηνίκου» «ψήφω

καὶ μαρτυρία τῶν ἀρχιερέων». Ὁ ἅγιος Ἀρσένιος μετέβη στὴν ἔδρα του, στὴν Ἑλασσῶνα, διαδεχθεὶς τὸν ἀποθανόντα Γρηγόριο.

Ἐν τῷ μεταξύ ὁ Ἱερεμίας ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ θρόνο, φυλακίσθηκε καὶ ἐξορίσθηκε, ἐνῶ στὸν πατριαρχικὸ θρόνο ἀνέβηκε ὁ Θεόληπτος. Τότε μετακλήθηκε καὶ ὁ ἅγιος Ἀρσένιος στὴν Κων/πολη μαζί μὲ ἄλλους ἀρχιερεῖς, λίγο δὲ μετὰ τὴν ἄφιξή του ἀνεχώρησε γιὰ τὴ Μόσχα ὡς πατριαρχικὸς ἐξαρχος, ἐπικεφαλῆς μιᾶς ἀποστολῆς πρὸς τὸν τσάρο τῆς Ρωσίας Θεόδωρο. Στὴ Μόσχα ἔγινε δεκτὴ ἡ ἀποστολὴ μὲ μεγάλη χαρά.

Ὁ δρόμος τῆς ἐπιστροφῆς ἔφερε τὸν ἅγιο Ἀρσένιο στὴν οὐκρανικὴ πόλη Λβῶφ (Λεόπολη), ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη καὶ ἀνθηρὴ ἑλληνικὴ παροικία. Οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς πόλης, γηγενεῖς καὶ Ἕλληνες, ἀντιμετώπιζαν ὀξύτατα προβλήματα: τὴ δράση τῶν καθολικῶν καὶ τῶν προτεσταντῶν, τὴν πίεση ἀπὸ τοὺς βασιλεῖς τῆς Πολωνίας γιὰ ἔνωση μὲ τὸν πάπα καὶ τὸ χαμηλὸ ἐπίπεδο τοῦ κλήρου. Ἦταν, λοιπόν, πιεστικὴ ἡ ἀνάγκη τῶν ὀρθοδόξων γιὰ ἵδρυση δικῶν τῶν σχολείων καὶ τυπογραφείων, γιὰ τὴ διατήρηση τῆς πίστεως καὶ τὴν ἀνόρθωση τοῦ κλήρου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ζήτησαν ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἀρσένιο νὰ μείνει μαζί τους «εἰς εὐλογίαὺν αὐτῶν καὶ ἐπίσκεψιν». Καὶ πράγματι, ὑπάκουσε στὶς παρακλήσεις τους καὶ ἔμεινε ἐκεῖ δύο χρόνια, δίδαξε στὸ σχολεῖο τῆς ὀρθόδοξης ἀδελφότητος, συνέταξε πρόγραμμα λειτουργίας τοῦ σχολείου καὶ συνέγραψε ἐγχειρίδιο Γραμματικῆς τῆς Ἑλληνικῆς, ἡ ὁποία καὶ ἐκδόθηκε δίγλωσση.

Ὑστερα ἀπὸ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ Ἱερεμίας στὸν ἀρχιεπισκοπικὸ θρόνο τῆς Κων/πολης, συνόδευσεν τὸν πατριάρχη σὲ ταξίδι πρὸς τὴν Μόσχα. Τότε ἱδρύθηκε καὶ τὸ πατριαρχεῖο τῆς Ρωσίας. Ἐκτοτε (1588) καὶ μέχρι τὸ 1605 ὁ ἅγιος Ἀρσένιος παρέμεινε στὴ Μόσχα. Στὰ χρόνια αὐτὰ ὑπῆρξε ὁ κύριος ὑποστηρικτὴς καὶ βοηθὸς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν ἐκπαίδευσιν ἐκεῖ γιὰ «ζητεῖαν», δωρητὴς καὶ ὁ ἴδιος πολλῶν εἰκόνων, χειρογράφων καὶ ἄλλων ἀφιερωμάτων σὲ μονές, πατριαρχεῖα καὶ ναοὺς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶχε πλούσια ὕλικὴ καὶ ἠθικὴ ὑποστήριξη ἀπὸ τὸν τσάρο Θεόδωρο. Μὲ τὰ εἰσοδήματα αὐτά: «ἐκτίσεν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου κατακοσμήσας αὐτήν... ἔσωθεν καὶ ἔξωθεν, κατακαλύψας σιδήρῳ λευκῷ». Ἐκτίσεν ἄλλες τέσσαρις ἐκκλησίες στὴ Μόσχα, τέσσαρις ἔξω ἀπ’

αὐτὴν καὶ ἐξωράϊσε δύο. Τὸ σημαντικότερο, ὅμως, εἶναι ἡ οὐσιαστικὴ συμβολὴ τοῦ στὴν τόνωση τῶν ἑλληνορωσικῶν πολιτιστικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐνίσχυση τῆς αἰχμάλωτης ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας.

Τὸ 1599 «κελεύσει τοῦ βασιλέως καὶ τοῦ πατριάρχου καὶ πάσης ἀρχιερατικῆς τάξεως», ὁ ἅγιος Ἀρσένιος ὀνομάσθηκε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀρχαγγελῶν, τοῦ καθεδρικοῦ δηλαδὴ Ναοῦ τῆς Μόσχας. Τὸν τίτλο αὐτὸ κράτησε ἐπὶ μακρόν, παράλληλα μὲ τὸν τίτλο τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος.

Ἡ περίοδος 1605-1613 εἶναι περίοδος δοκιμασίας. Ἐκδηλώνεται ἀνταρσία κατὰ τοῦ τσάρου, ὑποκινούμενη ἀπὸ Λατινόφρονες, ἀκολουθοῦν ταραχές καὶ ἀναρχία. Οἱ Πολωνοὶ πῆραν τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ὅλα τὰ εἰσοδήματα, κτήματα καὶ χρήματα. Στὰ μέσα Ὀκτωβρίου 1612 καὶ ἀφοῦ εἶχε φτάσει σὲ ἔσχατη ἔνδεια, παρουσιάσθηκε στὸν ὕπνο τοῦ ὁ ὅσιος Σέργιος ποὺ τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι ἐλέησε ὁ Θεὸς καὶ ἄκουσε τὶς προσευχές καὶ δεήσεις τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν καὶ θὰ τοὺς λυτρώσει «ἀπὸ τῆς δουλείας καὶ τυραννίδος τῶν ἀντιπάλων Λατίνων». Πράγματι, σὲ λίγες μέρες οἱ Πολωνοὶ συνθηκολόγησαν καὶ παραδόθηκαν στὶς ρωσικὲς δυνάμεις.

Τὸν Μάιο τοῦ 1613 τοποθετήθηκε στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ Τβέρης καὶ Κασίν. Τὸ 1615 ἔγινε Ἀρχιεπίσκοπος Σουσδαλίου καὶ Ταρουσίας.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς παραμονῆς τοῦ στὴ Ρωσία, ὁ ἅγιος Ἀρσένιος ἀσχολήθηκε μὲ δύο προσφιλεῖς τοῦ συνήθειες, νὰ γράφει ἐνθυμήσεις καὶ ἀφιερωματικὲς σημειώσεις σὲ χειρόγραφα καὶ νὰ ἀποστέλλει εἰκόνες καὶ ἄλλα δῶρα σὲ μονὲς καὶ πατριαρχεῖα τῆς ὑπόδουλης Ὁρθοδοξίας.

Τέτοια δῶρα τοῦ ὑπάρχουν στὴ μονὴ Δουσίκου (εἰκόνες - βεράτιο, διοριστήριο), στὸ Ναὸ τοῦ ἁγ. Γεωργίου τῆς Βενετίας (εἰκόνες, ἐγκόλπιο), στὴ Μονὴ τῆς Τατάρνας, στὴ μονὴ Σινᾶ, στὴ Μονὴ Βαρλαάμ (ἀσημένιος δίσκος - εἰκόνες), Μεγάλο Μετέωρο (εἰκόνες) στὸ Ἅγιον Ὄρος, στὴ Μονὴ ἁγ. Νικολάου Σουσδαλίου (χειρ. σλαβικὸ Εὐαγγέλιο), Ναὸ τῆς Ἀναστάσεως (χειρόγραφα - κώδικες).

Ἐλαβε μέρος σὲ ἀρκετὲς συνόδους γιὰ τὴ λύση θρησκευτικῶν καὶ ἄλλων ζητημάτων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης. Κατὰ τὴν περίοδο τῆς κρίσης καὶ τῶν ταραχῶν, ἐπανειλημμένα διεδραμάτισε ρόλο μεσολαβητικὸ γιὰ τὴν εἰρήνευση.

Ἐγραψε: 1) Ποίημα μὲ τίτλο «Κόποι καὶ διατριβή», στὸ ὁποῖο περιγράφει

φεται ἡ ἰδρυση τοῦ πατριαρχείου τῆς Ρωσίας. 2) Ἀπομνημονεύματα καὶ 3) Ἀκολουθία τοῦ Ρώσου ἁγ. Βασιλείου.

Τὸ 1621 ἔφυγε ἀπὸ τὴ Μόσχα καὶ ἐγκαταστάθηκε ὀριστικὰ στὴν ἐπισκοπική του ἔδρα στὸ Σούσδαλ, ὅπου καὶ ἔζησε «*ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ εὐλαβείᾳ πολλῇ καὶ θεοφιλεῖ*». Κοιμήθηκε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1626, σὲ ἡλικία 76 ἐτῶν, καὶ ἐνταφιάστηκε μέσα στὸν καθεδρικό Ναὸ Σουσδαλίου. Νά, πῶς παρουσιάζει συνοπτικὰ τὴν προσωπικότητα τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ὁ Ρώσος Dimitrievskij: «*Ὡς ἄνθρωπος μεμορφωμένος... παιδαγωγὸς - γλωσσολόγος... ἀπαλὸς τὸν χαρακτῆρα, ἀγαθὸς τὴν ψυχὴν, καρδίαν ἔχων τρυφεράν, πρόθυμος, εἰς πᾶν ἀγαθόν, ἀφοσιωμένος καὶ πιστὸς μέχρις αὐταπαρνήσεως εἰς τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον ὡς Ἱεράρχου, φιλόκαλος ἐν τῇ εὐπρεπείᾳ τῶν ναῶν, ἀφειδῶς ἐλεήμων, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀρσένιος ἡξιοῦτο κατὰ τὴν ζωὴν αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ σεβασμοῦ...*».

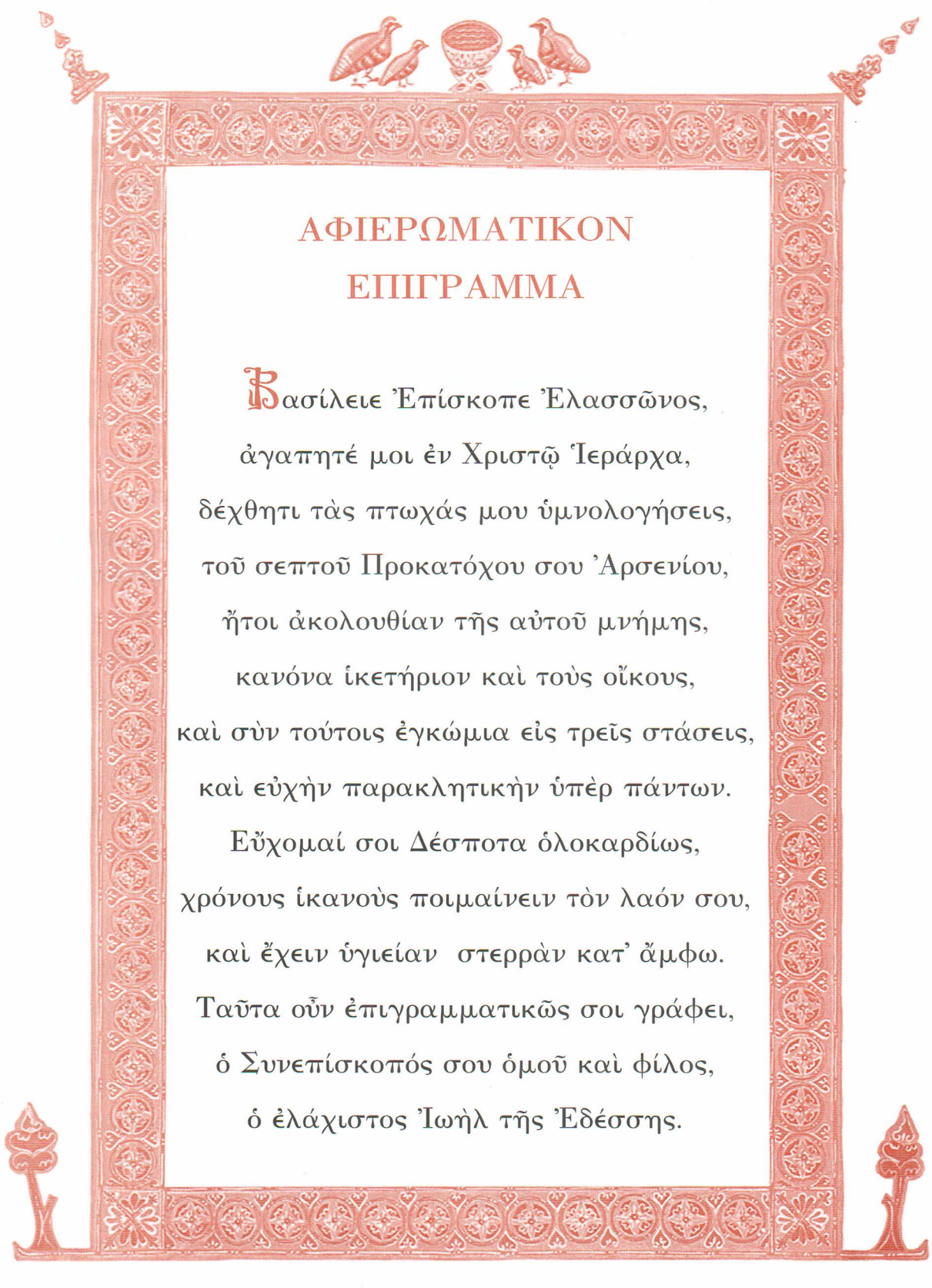
Ὅσο ζοῦσε, λοιπόν, ὁ ἅγιος Ἀρσένιος γνώρισε τὴν τιμὴ καὶ τὴν εὐλάβεια τῶν Ρώσων ἡγετῶν καὶ τοῦ λαοῦ, τιμὴ πού μετὰ τὸν θάνατό του αὐξήθηκε, ἐνῶ ἡ λαϊκὴ φήμη τὸν περιέβαλε μὲ τὴν αἵγλη τῆς ἀγιότητος. «*Ὅντως δὲ ὁ Ἀρσένιος ἔνεκα τοῦ ἁγίου αὐτοῦ βίου καὶ τῶν θαυμάτων τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἐτάχθηκε ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας ἐν τοῖς ἁγίοις*».

Ἡ ρωσικὴ Ἐκκλησία τὸ 1982 κατέταξε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο Ἀρσένιο στὴ χορεία τῶν Ἀγίων, πατριαρχεύοντος τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Μόσχας κυροῦ Ποιμένος. Τὸ σκῆνωμα τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου ἕως τὶς ἀρχές τοῦ 2006 ἦταν ἐνταφιασμένο μέσα στὸν καθεδρικό Ναὸ τοῦ Σουσδαλίου. Τὸν Μάρτιο τοῦ 2006, κατόπιν εὐλογίας τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΥ, ὕστερα ἀπὸ σχετικὸ αἶτημα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος, τὴν σύμφωνο γνώμη τοῦ Μητροπολίτου τῆς περιοχῆς κ.κ. ΕΥΛΟΓΙΟΥ καὶ τὴν συγκατάθεση τῆς τοπικῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, ἔγινε ἡ ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου. Τὰ ἱερὰ λείψανα τοποθετήθηκαν, ἀφοῦ εὐπρεπίστηκαν σὲ λάρνακα ἐντὸς τοῦ Ναοῦ, ἐνῶ στὸ Ἐκκλησιαστικὸ Μουσεῖο τῆς πόλεως πού βρίσκεται ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πού κατοικοῦσε ὁ Ἅγιος, μεταφέρθηκαν τμήματα τῶν ἱερῶν ἀμφίων (ἐπιγονάτιο καὶ πόλοι ὠμοφορίου), τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων βρέθηκαν σὲ καλὴ κατάσταση καὶ εἶναι ἀξιόλογης τεχνικῆς καὶ ἀφοῦ συντηρήθηκαν

τοποθετήθηκαν σέ ειδική προθήκη.

Στις 8 Ἰουνίου 2006 ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ρωσιῶν κ.κ. ΑΛΕΞΙΟΣ ἐόρτασε τὴν ἐπέτειο τῆς ἐνθρονίσεώς Του. Κατὰ τὴν πατριαρχικὴ λειτουργία στὸν ἱερὸ Ναὸ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Μόσχας, παρέδωσε ἐπισήμως στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ἑλασσῶνος κ.κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ, τμήματα ἐκ τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Ἀρσενίου.

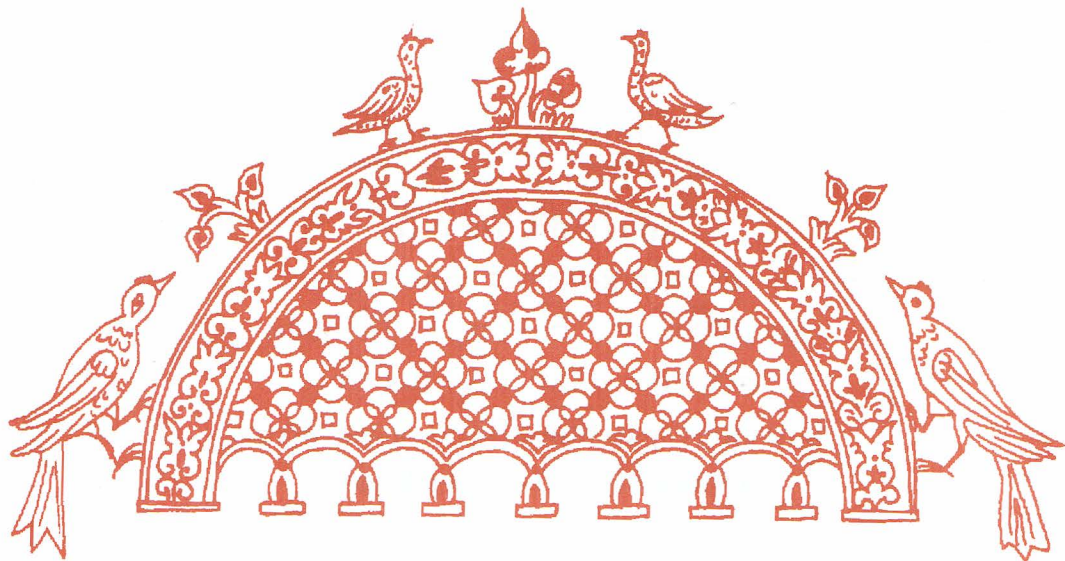
Στις 17 Ἰουνίου 2006 ἔγινε στὴν Ἑλασσῶνα ἡ ἐπίσημη ὑποδοχὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων, μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυροῦ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ, τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ Πατριάρχου Μόσχας, Ἀρχιεπισκόπου Βλαδιμήρ καὶ Σούσδαλ κ.κ. ΕΥΛΟΓΙΟΥ, πλειάδος Ἱεραρχῶν τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῆς ἐπαρχίας. Τὰ ἱερὰ λείψανα τοποθετήθηκαν στὸν νεόδμητο ἱερὸ Ναό, ποὺ εἶναι ἀφιερωμένος στὸν ἅγιο Ἀρσένιο Ἀρχιεπίσκοπο Ἑλασσῶνος, σέ εἰδικὰ διαμορφωμένο προσκυνητᾶριο, πρὸς ἀγιασμό καὶ διηνεκῇ εὐλογίᾳ τῶν πιστῶν τῶν προστρεχόντων στὸν Ἅγιο.

ΑΦΙΕΡΩΜΑΤΙΚΟΝ ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Βασίλειε Ἐπίσκοπε Ἐλασσῶνος,
ἀγαπητέ μοι ἐν Χριστῷ Ἱεράρχα,
δέχθητι τὰς πτωχάς μου ὑμνολογήσεις,
τοῦ σεπτοῦ Προκατόχου σου Ἀρσενίου,
ἧτοι ἀκολουθίαν τῆς αὐτοῦ μνήμης,
κανόνα ἱκετήριον καὶ τοὺς οἴκους,
καὶ σὺν τούτοις ἐγκώμια εἰς τρεῖς στάσεις,
καὶ εὐχὴν παρακλητικὴν ὑπὲρ πάντων.

Εὐχομαί σοι Δέσποτα ὀλοκαρδίως,
χρόνους ἱκανοὺς ποιμαίνειν τὸν λαόν σου,
καὶ ἔχειν ὑγιείαν στερρὰν κατ' ἄμφω.
Ταῦτα οὖν ἐπιγραμματικῶς σοι γράφει,
ὁ Συνεπίσκοπός σου ὁμοῦ καὶ φίλος,
ὁ ἐλάχιστος Ἰωὴλ τῆς Ἐδέσσης.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐλασσῶνος ποιμένα,
καὶ θεῖον Πρόεδρον,
Ἀρσένιον τὸν πάνυ,
ἐπαινέσωμεν πάντες,
τιμῶντες ὡς φιλάγιοι εὐσεβῶς,
τὰ ἐκείνου χαρίσματα,
τὴν θαυμαστὴν πολιτείαν καὶ βιοτὴν,
τὸ μνημόσυνον καὶ θαύματα.

Ἀρχιερεῦ Ἐλασσῶνος, ἀξιότιμητε,
τὴν πόλιν σου μὴ παύσῃ,
ἀσφαλῶς περισκέπων,
πρεσβείαις σου ἀγίαις πρὸς τὸν Χριστόν,
καὶ θερμαῖς ἱκεσίαις σου,
ὅπως πορεύσωνται πάντες οἱ γηγενεῖς,
εὐθυπόρως πρὸς οὐράνια.

Πατριαρχεῖον ἀγάλλου,
 τῶν Ῥώσων σήμερον,
 Ἀρσένιον τὸν νέον,
 ἐν τοῖς κόλποις σου ἔχον,
 ὡς μάργαρον πολύτιμον ἀληθῶς,
 σὺν τοῖς ἄλλοις ἀγίοις σου,
 διηνεκῶς γὰρ πρεσβεύει ὑπὲρ λαοῦ,
 Ὁρθοδόξων ὁ πανεύφημος.

Εν τῇ Ῥωσία ὁ τάφος,
 ὁ σὸς γεγένηται,
 Ἀρσένιε ἡ κρήνη,
 τῷ λαῷ προσποροῦσα,
 τὸ ἄκος καὶ ἰάματα τῆς σαρκός,
 καὶ ψυχῆς παραμύθιον,
 καὶ ἱατρείαν θεόφρον παντοδαπὴν,
 τῶν παθῶν ἡμῶν καὶ θλίψεων.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος β'.**

Δεῦτε ἅπαντες πιστοί,
 ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν Ῥωσία,
 τὸν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ,
 Ἀρσένιον τὸν πολυθαύμαστον,
 τιμήσωμεν ἐορτίως,
 ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ αὐτοῦ.
 Οὗτος γὰρ ὁ τῆς σοφίας,
 καὶ τῆς ἐγκρατείας φίλος,
 ἐν ἡμέραις χαλεπαῖς,
 τῆς Ὁρθοδοξίας τὰ διδάγματα,
 θαυμαστῶς ἐδίδαξε,
 τοῖς ἀγνοοῦσι τοῦ Θεοῦ τὸ θέλημα,
 καὶ ποθοῦσι τὴν σωτηρίαν αὐτῶν·

διὸ καὶ τῶν Ἐπισκόπων ἐν οὐρανοῖς συγκαταριθμηθεῖς,
 ἱκετηρίαις καθικετεύει,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Τὸ τῆς Ἑορτῆς.**

Ἀπόστιχα.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Θλως ἐξ ἀπαλῶν,
 ὀνύχων τῷ Κυρίῳ,
 Ἀρσένιε παμμάκαρ,
 προσφκειώθης θέλων,
 τῶν μοναστῶν τὴν δίαιταν.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
 καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

Πάντες οἱ γηγενεῖς,
 τῆς Ἐλασσῶνος πάτερ,
 γεραίρουσι τὸν βίον,
 τοὺς λόγους καὶ τὰ ἔργα,
 Ἀρχιερεῦ Ἀρσένιε.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος
 ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ρώσων πολυπληθεῖς,
 χορεῖαι ἀνυμνοῦσι,
 σοφίας σου τὸ ὕψος,
 ὥς ὄλβον γὰρ τὸν τάφον,
 τὸν σὸν θεόφρον ἔχουσι.

Δόξα Πατρί. **Τριαδικόν.**

Ἄναρχος ὁ Πατήρ,
Συνάναρχος ὁ Λόγος,
καὶ Πνεῦμα ὁ Θεός μου,
Ἄρσένιος ἐβόα,
ὀλοκαρδίως πάντοτε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάναγνε Μαριάμ,
ὁμοῦ σὺν Ἀρσενίῳ,
Χριστῷ τῷ Ζωοδότῃ,
πρεσβεύοντες ἀπαύστως,
ἡμᾶς ἐκ βλάβης ῥύσασθε.

**Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον,
τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.**

ΕΝ
ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ
ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ Μακάριος ἀνὴρ.

Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἰσθῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πάτερ Ἀρσένιε Χριστοῦ,
Ἱεράρχης μέγιστος,
ἀναδειχθεὶς ὄντως ἄνωθεν,
ὥς ἄλλος Ἥλιος,
ἥστραψας ἐν κόσμῳ,
καὶ πιστοὺς κατηύγασας,
τῇ θεῖᾳ βιοτῇ καὶ ἀσκήσει σου,
ἐν πόλει ἅγιε,
Ἐλασσῶνος χάριν ἄφθονον,
μεταδίδων,
αὐτοῖς ἀξιάγαστε.

Πάτερ Ἀρσένιε σοφέ,

ἐκ παιδὸς ἐτρύγησας,
 τὴν εὐσεβῇ γνῶσιν ἅπασαν,
 ὥς ἄλλη μέλισσα,
 καὶ παιδείας ἄλλης,
 κοσμικῆς ἀπήλαυσας,
 καὶ ὥφθης διδασκάλων διδάσκαλος,
 βλύζων τοῖς χρήζουσι,
 τὴν τοῦ βίου παιδαγωγῶγησιν,
 φῶς σκεδᾶζον,
 νοὸς τὴν σκοτόμαιναν.

Πάτερ Ἀρσένιε λαμπρόν,
 ἐνεδύθης τρίβωνα,
 Ἀρχιερέων τῆς χάριτος,
 καὶ ἀναβέβηκας,
 ὥς ποιμὴν προβάτων,
 καὶ ἀνὴρ φιλόθεος,
 ἐν θρόνῳ Ἐλασσῶνος πανεύφημε,
 καὶ πάντα ἡὔφρανας,
 Ἐκκλησίας τὰ πληρώματα,
 καὶ ἀγγέλων,
 τὴν θείαν παράταξιν.

Ἔτερα. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ελασσῶνος τὸν Πρόεδρον,
 Σουσδαλίου τὸ καύχημα,
 τῶν Ἑλλήνων δούλων,
 τὸ μέγα στήριγμα,
 τῶν ἀλλοφύλων ποιμάντορα,
 Ἀρσένιον ἅγιον,
 Ἐπισκόπων καλλονήν,
 ἐπαινέσωμεν ἅπαντες,

οἱ φιλάγιοι,
παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς Δεσπότην,
ἵκετεύει ταῖς πρεσβείαις,
ὑπὲρ ἡμῶν ὁ μακάριος.

Δεοπόλεως γέγονας,
Ἱεράρχα Ἀρσένιε,
ὁ ἱεροκῆρυξ πατρώας πίστεως,
καὶ τῶν πιστῶν ὥφθης κάλλιστος,
ἀλείπτῃς θεόληπτε,
πρὸς εὐσέβειαν Χριστοῦ,
καταλύων διδάγματα, τὰ κακόδοξα·
διὰ τοῦτο τὴν μνήμην σου τιμῶμεν
ἐν Ἑλλάδι καὶ Ῥωσίᾳ,
τῶν Ὁρθοδόξων ἀθροίσματα.

Ὡς ἐξαίρετον κτίτορα,
ἐν τῇ Μόσχᾳ σε ἔγνωμεν,
πέντε ὀρθοδόξων ναῶν Ἀρσένιε,
καὶ πλουτιστὴν ἀξιότιμον,
μονῶν ὄρους Ἀθωνος,
τῆς Τατάρνης τῆς κλεινῆς,
καὶ Δουσίκου καὶ ἄλλων τε,
ἀξιάγαστε,
σκηνωμάτων ἐν τόποις τοῖς ἁγίοις,
καὶ ἐν γῇ τῇ σέ φυσάσῃ,
ὡς δωρητῆς θεοκίνητος.

Δόξα. **Ἦχος πλ. β'.**

Τὴν ἱερὰν τῶν Ἱεραρχῶν,
στολὴν ἐνδεδυμένος,
οὐκ ἔπαυσας τῷ Χριστῷ,

ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ἀναίμακτον προσφέρων θυσίαν,
 καὶ ἐν οὐρανοῖς τὰς χεῖρας ἱκετικῶς ἐκτείνων,
 ὑπὲρ πάντων τῶν σὲ ἀνευφημούντων,
 καὶ ἐκ καρδίας σοι λεγόντων·
 χαίροις τῆς Ἐκκλησίας ποιμήν,
 ὁ τὰ λογικὰ αὐτῆς θρέμματα,
 κατ' ὄνομα γινώσκων,
 καὶ εἰς νομὰς σωτηρίας ὁδηγῶν,
 χαίροις τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπε,
 ὁ θρέψας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἐν Ῥωσίᾳ,
 τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν τὰ συστήματα,
 χαίροις τῆς ἐλεημοσύνης συνέμπορος,
 τῆς θεογνωσίας ἐραστής,
 καὶ τῆς ποιμανσίας ὁ τύπος.
 Πάτερ Ἀρσένιε,
 νυνὶ τῷ θρόνῳ τοῦ Χριστοῦ παρεστηκώς,
 μὴ παύσῃ πρεσβεύων,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς.

**Εἰσοδος, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.**

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

(κεφ. 10, 7)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν καὶ θνητός, ὃς οἶδε σύνεσιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δέ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνην, νόμον δέ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ

γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς. Ἐγὼ τοὺς ἐμέ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμέ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθῆσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 4, 7)

Δίκαιος ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον οὐδὲ ἀριθμῶ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολλὰ δὲ ἐστὶ φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος τῷ Θεῷ γενόμενος ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετετέθη. Ἠρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγῳ ἐπλήρωσε χρόνους μακροὺς, ἀρεστή γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

(Κεφ. 3, 1)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ᾤψῃται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν,

καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὧσιν ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἔδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΘΗΝ

Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ,
ἡ τῆς Ἐλασσῶνος Μητρόπολις,
ὅτι ἐν τῇ σῇ καθέδρᾳ,
ὡς διδάσκαλος ἀπλανῆς ἐκάθισεν,
ὁ ὅσιος Ἱεράρχης Ἀρσένιος.
Οὗτος γὰρ παιδιόθεν τὴν γνῶσιν τοῦ Θεοῦ,
ὡς μέλισσα τρυγῆσας,
κατηύγασε τοῖς λόγοις,
καὶ τῇ φιλοθέῳ αὐτοῦ βιοτῇ,
τῆς Ἐκκλησίας τὰ τέκνα.
Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς,
συναριθμηθεὶς τοῖς ἁγίοις,
διηνεκῶς καθικετεύει,
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β'.

Ὁὐκ ἔδωκας τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμόν,
καὶ ἀνάπauσιν τοῖς κροτάφοις σου,

ὥς καὶ ὁ ἁσματογράφος φησὶ Δαυΐδ,
 ἐν Ἑλασσῶνι καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ῥωσίᾳ,
 κηρύττων τὸ Εὐαγγέλιον τοῖς ἀνθρώποις,
 καὶ διαγγέλλων σοφῶς,
 τὰ ὀρθόδοξα δόγματα,
 παμμάκαρ Ἀρσένιε.

Διὸ μετὰ τῶν Ἀποστόλων συνδιαιτᾶσαι,
 καὶ τῶν ἐνδόξων Ἱεραρχῶν γάνυσαι,
 ἐν ταῖς μοναῖς τοῦ οὐρανίου Πατρός,
 εὐχὰς ἀναπέμπων ἱκετηρίας,
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

Ἦ χεὶρ σου πάτερ Ἀρσένιε,
 κάλαμος ὥφθη,
 γραμματέως ὀξυγράφου,
 συγγράφων πολλά,
 ὑπὲρ τῆς ἀκριβοῦς πίστεως,
 τῆς εὐσταθείας τῶν ἡθῶν,
 καὶ ὑπὲρ τῆς θείας,
 ἀλλὰ καὶ τῆς θύραθεν,
 ὀρθῆς παιδείας.
 Ὅθεν ὡς προῖκα ἐπίζηλον,
 τοὺς καρποὺς τῆς σοφίας σου,
 ἢ Ἐκκλησία κτησαμένη,
 πλουτίζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

Ἦ ἄρετῇ τῆς ὑπακοῆς κεκοσμημένος,
 ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Δουσίκου,
 χαίρων εἰσῆλθες,
 τὸν σταυρὸν τῆς ἀσκήσεως,

ἐπωμάδιον φέρων,
καὶ κατέπληξας σοφέ,
τῶν μοναστῶν τὴν χορείαν,
ταῖς πυκναῖς σου νηστείαις,
εὐχαῖς καὶ δεήσεσι·
διὸ καὶ ἡμεῖς πρὸς σέ,
Πάτερ Ἀρσένιε,
τὰς χεῖρας ἐκτείνοντες,
τὴν σὴν πρεσβείαν αἰτοῦμεν,
παραμυθίαν καὶ ἀντίληψιν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἦχων ἐν τῇ ψυχῇ,
περίσσειαν τὴν χάριν τοῦ Χριστοῦ,
ὡς οἰκονόμος αὐτῆς φρονιμώτατος,
ἐγεώργησας ἐν Ἐλασσῶνι,
ἀλλὰ καὶ ἐν Ῥωσίᾳ πολλαχοῦ,
τὴν εὐφορον γῆν,
τῶν Ὁρθοδόξων πιστῶν,
βαλὼν τῆς σωτηρίας τὰ σπέρματα,
ἐν ταῖς αὐλάξι,
τῶν καρδιῶν αὐτῶν·
διὸ καὶ ἐθέρισας,
Ἱεράρχα Ἀρσένιε,
θαυμαστὰ τὰ δράγματα,
τῆς ὁμολογίας τῆς πίστεως,
ὑπὸ τῶν πιστευσάντων ἐπὶ σέ.
Πρέσβευε οὖν πανόλβιε,
καὶ ἡμᾶς τῆς τῶν Οὐρανῶν βασιλείας τυχεῖν,
καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις τῆς Ἐλασσῶνος ποιμήν,
 τοῦ Σουσδαλίου, ἐγκαλλώπισμα ἅγιον,
 Ἀρσένιε Ἱεράρχα, ὁ ἐκ παιδὸς ἀναθείς,
 σεαυτὸν Κυρίῳ Παντοκράτορι,
 ποθήσας γὰρ ἅγιε,
 μονοτρόπων πολίτευμα
 ἐν τῇ Δουσίκου,
 τῇ μονῇ εἰσελήλυθας,
 καὶ ἠδάφισας,
 τῶν παθῶν σου τὴν ἔγερσιν·
 ὅθεν εἰς ὕψος ἤλασας,
 σοφὴ θείας γνώσεως,
 καταυγασθεὶς ταῖς ἀκτῖσι,
 τῆς Τρισηλίου Θεότητος,
 καὶ πάντας φωτίσας,
 τοὺς συνόντας σοι ὡς ἄστρον,
 Χριστοῦ ὑπέρλαμπρον.

Στίχ. *Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην
 καὶ οἱ ὁσιοὶ σου ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.*

Χαίροις Ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ,
 τῆς Ἐκκλησίας διαυγέστατος μάργαρας,
 διδάσκαλος διδασκάλων, ὁ τῆς σοφίας φωστήρ,
 γραμματεὺς δογμάτων ἀκριβέστατος,
 ἀλείπτῃς τῆς πίστεως,
 ἀγνοούντων ἀλήθειαν, τῶν Ὁρθοδόξων,
 ὁ μειώσας τὴν αἵρεσιν, καὶ τὴν ζόφωσιν,
 κακοδόξων Ἀρσένιε·
 ὅθεν τὸ σὸν μνημόσυνον,

κατ' ἔτος ἐν πόλει σου,
 τῇ Ἐλασσῶνι γεραίρει,
 πιστὸς λαὸς καὶ ἀγάλλεται,
 ὃν φύλαττε Πάτερ,
 ταῖς θερμαῖς σου ἱκεσίαις,
 ἐκ πάσης θλίψεως.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὥσει κέδρος
 ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Χαίροις τῶν ἀσκητῶν καλλονή,
 τῶν Ἐπισκόπων ἀξιότιμον σέμνωμα,
 τὸ κῦδος τῆς Ἐκκλησίας,
 τῆς Ἐλασσῶνος ἀστήρ,
 καὶ μονῶν τοῦ Ἁθω ἐπιστήριξις,
 Δουσίκου τὸ καύχημα,
 Μετεώρων τὸ στήριγμα,
 Πατριαρχείων, Ὁρθοδόξων ἀντίληψις,
 καὶ Μονῆς Σινᾶ,
 δωρητῆς εὐλαβέστατος,
 Σάββα τῆς μάνδρας ἁγίε,
 ἡ ἔνθεος μέριμνα,
 καὶ κοινοβίου Τατάρνης,
 συνδρομητῆς ἀξιέπαινος,
 καὶ πάσης Ῥωσίας,
 φωτιστῆς καὶ εὐεργέτης
 κλεινὲ Ἀρσένιε.

Δόξα Πατρί. Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην,
 ἐν Ἐλασσῶνι σήμερον ἄγοντες,
 Ἱεράρχα Ἀρσένιε, οὐ παύομεν ἐγκωμιάζοντες,
 τὰ πολλά σου χαρίσματα,

τὴν σεμνοπρεπῇ σου βιοτὴν,
 τοὺς Εὐαγγελικοὺς σου τρόπους,
 τὴν ὁμοθήειάν σου τοῖς ἁγίοις,
 τῆς διδασκαλίας σου τὸ εὖτονον,
 τὴν εἰρηνικὴν τοῦ ζῆν ἐκμέτρησιν.
 Ἐχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν πάντα ταῦτα,
 σεμνοπρεπῶς σοῦ δεόμεθα,
 μὴ παύσῃ ταῖς σαῖς λιταῖς,
 τὴν πόλιν ταύτην, καὶ τοὺς αὐτῆς οἰκήτορας,
 ἐκ πάσης αἰρετικῶν βλάβης διαφυλάττων,
 ἐξ ἁδοκῆτων θλίψεων προστατεύων,
 καὶ παντοίων νόσων θεραπέων,
 ὥς ἀγαθὸς ἡμῶν κηδεμών.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
 Ἐκκλησίας τὸ σέμνωμα,
 καὶ τῆς Ἐλασσῶνος ποιμένα,
 ἀνυμνοῦμεν Ἀρσένιον·
 ἐκ παίδων γὰρ Χριστῷ ἀνατεθείς,
 ἠνδρώθη καὶ ἐγένετο ἄστήρ,
 κατηχήσας Ὀρθοδόξους λαοὺς σοφῶς,
 τοὺς πρὸς αὐτὸν κραυγάζοντας·
 δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν,
 δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
 δόξα τῷ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς,
 λαμπρῶς σε ἀναδείξαντι.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά την α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπίσκοπος σοφός,
ἀνεδείχθης παμμάκαρ,
ζωγρήσας πρὸς Χριστόν,
τῆς Ῥωσίας τὰ πλήθη,
καὶ ἥσυχνας Ἀρσένιε,
κακοδόξων τὸ σύστημα,
ὄθεν εἵληφας,
τῶν σῶν ἀγώνων τὸ γέρας,
ἀνυψούμενος, εἰς ἀγιότητος ὕψος,
πρὸς ὃ πάντας ἔλκυσον.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει ἐλάμπρυνας,
τὴν τοῦ Δουσίκου μονήν,
καὶ κόσμῳ τῆς χάριτος,

τὴν ἱεράν σου στολήν,
 θεόφρον Ἀρσένιε·
 ὅθεν ἐν μέσοις χρόνοις,
 ὡς σοφὸς ὑποφήτης,
 δόγματα Ὁρθοδόξων,
 διετύπωσας μάκαρ,
 λαῶ τῶν Ὁρθοδόξων,
 Πατέρων ὁμόζηλε.

**Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.
 Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.**

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐκ τοκέων ἐδέχθης,
 τὰ θεῖα δόγματα,
 γαλουχηθεὶς Ὁρθοδόξως,
 ἐν τῷ χωρίῳ τῷ σῷ,
 καὶ ἐδείχθης ἀληθῶς,
 σκεῦος τῆς χάριτος,
 καὶ ἀντάξιος υἱός,
 βιοτῇ καὶ ἀρεταῖς,
 τῶν σὲ φυσάντων γονέων·
 διό σε Χριστὸς θεόφρον,
 λαμπρῶς ἐτίμησεν Ἀρσένιε.

Καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς.

Τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην...

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...

Εὐαγγέλιον τὸ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου ἐν τῷ ὄρθρῳ.

Ὁ Ν' Ψαλμός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.
Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἄγιε Ἱεράρχα Ἀρσένιε,
ἐξ ὅλης σου τῆς καρδίας,
ἀγαπήσας τὸν Κύριον,
καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τὸν ἄνθρωπον,
ἠνάλωσας σεαυτόν,
κηρύττων τοῦ Χριστοῦ τὸ Εὐαγγέλιον,
καὶ ἐπιστρέφων ἐκ πλάνης τῆς ἀγνωσίας,
τοὺς συνόντας σοι πάντας·
ὅθεν τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἀξιωθείς,
μὴ παύσῃ δεόμενος,
ὕπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων κατ' ἔτος,
τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Εἶτα οἱ κανόνες, τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἀγίου.

Κανὼν τοῦ Ἀγίου οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
«Βασιλείῳ Ἱεράρχῃ κανὼν Ἀρσενίου. Ἰωήλ»

Ὡδὴ α'.

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Βαστάζων ἐπ' ὤμων σου,
σεπτὸν Χριστοῦ ὠμοφόριον,
ικέτευε ἅγιε, δοῦναί μοι ἄνεσιν,
τοῦ ὑμνήσαί σου, τῇ χάριτι Κυρίου,
τὸν βίον ἐν ἄσμασι,
πάτερ Ἀρσένιε.

Ἀκήκοας ὅσιε,
ἐκ βρέφους πάντα τὰ γράμματα,
Χριστοῦ τὰ σωτήρια,
καὶ περισπούδαστα,
ὄθεν ἔσπευσας,
χωρῆσαι γηθοσύνης,
πρὸς βίον ἀσκήσεως,
μάκαρ Ἀρσένιε.

Ἐτολὴν ἐνδυσάμενος,
τῶν μονοτρόπων Ἀρσένιε,
τὰ πάθη κατέκοψας,
τὰ πολυποίκιλα,
καὶ κατέστειλας,
σαρκὸς ἐπαναστάσεις,
ὥς ἄσαρκος ἄγγελος,
ἐν γῇ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ἰλέωσον Δέσποινα,
ὑπὲρ ἐμοῦ ταῖς πρεσβείαις σου,
Υἱόν σου καὶ Κύριον,
ἵνα πορεύσωμαι,
τὴν σωτήριον,
ὁδὸν τῆς ἐγκρατείας,
καὶ τύχω Πανάχραντε,
ζωῆς τῆς κρείττονος.

Ὦδὴ γ'.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε.

Λαβὼν παιδιόθεν τὴν κατ' ἄμφω,
 παιδεΐαν Ἀρσένιε σοφέ,
 διδάσκαλος γεγένησαι,
 πολλῶν βροτῶν ὁ ἄριστος,
 ἐν Ἐλασσῶνι πρότερον,
 καὶ ἐν Ῥωσίᾳ αἰοίδιμε.

Θέλων τὰ πρόσφορα ψυχῇ σου,
 εἰργάσω Ἀρσένιε καλῶς,
 Χριστοῦ τὰ ἐπιτάγματα,
 καὶ τῇ εὐχῇ διέπλευσας,
 τὴν θάλασσαν τοῦ βίου σου,
 ἀσκητικῶς διαιτῶμενος.

Ίσχὺν εἰληφῶς ἐκ τοῦ Δεσπότου,
 νυκτίμορφα πάθη τῆς ψυχῆς,
 βελίαρ τὸν παμπόνηρον,
 καὶ κοσμικὴν ἐπήρειαν,
 ἐνίκησας Ἀρσένιε,
 τοῦ Σουσδαλίου Ἐπίσκοπε.

Θεοτοκίον.

Ὦς Μήτηρ Κυρίου Θεοτόκε,
 καὶ δούλη αὐτοῦ ἡ ταπεινή,
 μὴ ὄκνει ἱκετεύουσα,
 ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε,
 καὶ γεραιρόντων πάντοτε,
 τὸν θεῖον Τόκον σου ἄχραντε.

Κάθισμα.**Ήχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.**

Αουσίκου κατέλαβες,
 ὡς ἀσκητῆς σταθηρός,
 καὶ ὕστερον ἅγιε,
 ἱερωσύνης στολήν,
 Ἀρσένιε εἵληφας,
 ἔτι δὲ μετὰ ταῦτα,
 ἡμφιάσω τὴν θείαν,
 πάντιμε Ἐπισκόπων,
 ἀμπεχόνην ἐν πόλει,
 σοφὴ τῆς Ἐλασσῶνος
 καὶ ὠφθης ἰσάγγελος.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.**Ὦδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.**

Ἱεράρχης ὥσπερ ἄστρον,
 ἐπ' ἐσχάτων ἀνέτειλας,
 ἐν τῇ Ἐλασσῶνι,
 καὶ ἐν Σουσδαλίῳ Ἀρσένιε,
 μαρμαρυγαῖς σου αὐγάζων τὰ πληρώματα,
 τὰ συνόντα σοι,
 τῶν Ὀρθοδόξων θεόληπτε.

Ἐπὶ γῆς ὡς Ἀρχιθύτης,
 τοῦ Χριστοῦ διεποίμανας,
 ἐν τῇ Ἐλασσῶνι,
 θρέμματα Κυρίου ἐν χάριτι,
 ἐν οὐρανῷ δὲ ἐκτείνεις πρὸς Κύριον,
 χεῖρας ὅσιε,
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε.

Ευπαρίας ἐγκοσμίων,
 Ἱεράρχα Ἀρσένιε,
 ἀγνοῶν τὸν βίον,
 τὸν θεοφιλῇ ἐπεζήτησας,
 ἐπιδοθεὶς τῇ ἀσκήσει ὡς ἰσάγγελος,
 καὶ γεγένησαι,
 τύπος ποιμένος ἐπέραστος.

Θεοτοκίον

Απορρήτως συνελήφθη,
 ὁ Χριστὸς ἐν τῇ μήτρᾳ σου,
 τῇ δυνάμει Μήτηρ,
 Παρακλήτου ὄντως τοῦ Πνεύματος,
 καὶ τὴν βροτείαν οὐσίαν δανεισάμενος,
 ἀνεκαίνισεν,
 μερόπων φύσιν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ὡδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εωσθεὶς θείᾳ χάριτι,
 ἐκ πάντων τῶν κυκλούντων σε,
 ἔνδοξε Ἀρσένιε σκανδάλων,
 ἐν τῇ Ῥωσίᾳ,
 πάτερ Ὁρθόδοξον,
 πρὸς τὴν ἀληθῆ Χριστοῦ ὁδόν,
 τὸν λαὸν ὠδήγησας,
 συνεργοῦντος τοῦ Πνεύματος.

Χρισθεὶς ὡς Ἐπίσκοπος,
 θεόφρον ὑπὸ Πνεύματος,
 πόλιν Ἐλασσῶνος καταρδεύεις,
 θείαις ἀρδείαις,

πάτερ Ἀρσένιε,
τῶν σῶν ἐξαιρέτων διδαχῶν,
ὡς Χριστοῦ διδάσκαλος,
καὶ ὡς κῆρυξ θεόσοφος.

Ἦ πόλις σου σήμερον,
τὴν ἑορτὴν σου ἄγουσα,
γάννυται καὶ χαίρει ἐν Κυρίῳ,
καὶ τοῦ σοῦ βίου,
ὁμολογεῖ εὐθαρσῶς,
πάντα ὧ Ἀρσένιε σοφέ,
ῥήματα καὶ ἕτερα,
θαυμαστὰ καὶ ἐπίζηλα.

Θεοτοκίον.

Κραταίωσον Δέσποινα,
ταῖς θείαις ἐνεργείαις σου,
πάντας τοὺς σοὺς δούλους ἐν τῷ κόσμῳ,
καὶ δὸς τὴν χάριν,
ὕπὲρ Χριστοῦ εὐσεβῶς,
πάντας ἀγωνίζεσθαι ἀγνή,
καὶ αὐτοῦ τὸ ὄνομα,
μεγαλύνειν ἐκάστοτε.

Ὡδὴ στ'. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἀνύσας βίον φιλόθεον,
κατήντησας εἰς πλάτος Ἀρσένιε,
τῆς ἄνω πόλεως,
τῶν πρωτοτόκων μακάριε,
μετὰ τῶν ἀσωμάτων συναγαλλώμενος.

Νοῶν τοῦ βίου ἐπίκηρον,
ἐπέλεξας ζωὴν τὴν αἰώνιον,
διὸ ὡς σκύβαλα,
τῶν γεηρῶν τὰ ἐπέραστα,
ταῦτα ὀρθῶς ἡγήσω,
πάτερ Ἀρσένιε.

Ὡς μέγας ὄντως Ἐπίσκοπος
ἐν χώρᾳ τῆς Ῥωσίας ἐνήργησας,
βροτῶν τὴν ἄγνοιαν,
διασκεδάζων Ἀρσένιε,
τῇ καθαρᾷ παιδεΐᾳ Χριστοῦ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον

Νῦν πάντες Δέσποινα μέλπομεν,
χαρίτων σου τὸ πλῆθος καὶ θαύματα,
σεπτὴν πρεσβείαν σου,
παραμυθίαν τὴν ἄφατον,
καὶ προστασίαν Μητὲρ τὴν ἀκαταίσχυντον.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον,
τῆς Ἐλασσῶνος ἡ πόλις,
σὺν Ῥωσίᾳ ἁγίε,
τὴν αἰγληφόρον σου μνήμην,
πάλαι γὰρ τῆς μέν ἐφάνης ὡς Ἱεράρχης,
πάμφωτος τῆς δὲ ἐδείχθης παιδείας λύχνος,
ταῖς πολλαῖς σου ἐνεργείαις,
ὦ Ἀρχιθῦτα Χριστοῦ Ἀρσένιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ καλῆς ῥίζουχίας σερμῶν τοκέων,
καὶ προγόνων ἀρίστων πάτερ ἐφύης,
εἶτα δὲ τῶν μοναστῶν ἡράσθης τῆς πολιτείας,
λαβὼν τὸ ἅγιον τῶν ἀσκουμένων σχῆμα,
ἐπιδείξας ἀρίστην διαγωγὴν,
καὶ κατέστης τύπος ὑπακοῆς, ἀκτημοσύνης καὶ παρθενίας.
Μετ' οὐ πολλοῦ χρόνου εἰσῆλθες εἰς τὴν τῶν κληρικῶν τάξιν,
λαβὼν τὴν χάριν τοῦ Διακόνου καὶ Πρεσβυτέρου.
Ὅτε δὲ τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου ἐπέστη προεβιβάσθης,
εἰς τὴν καθέδραν τῆς Ἐλασσῶνος,
καὶ περιεβλήθης ἀξίως,
τὴν ἱερὰν τῆς Ἀρχιερωσύνης στολήν.
Τοῦ θείου θελήματος ὑπήκοος πάντοτε,
μετέβης εἰς τὴν μεγάλην τῶν Ὁρθοδόξων Ῥώσων χώραν,
ἔνθα καὶ τὸ ζῆν ἐξεμέτρησας,
χρηματίσας Ἐπίσκοπος πολλῶν πόλεων,
καὶ διδάσκαλος ἄριστος τῆς πρὸς Χριστὸν πίστεως,
πολλῶν ἀνθρώπων,
οἵτινες προσῆλθον τῇ Ἐκκλησίᾳ,
ταῖς πολλαῖς σου ἐνεργείαις,
ὦ Ἀρχιθῦτα Χριστοῦ Ἀρσένιε.

Συναξάριον.

Τῇ η' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου
Ἐπισκόπου Ἐλασσῶνος ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος ἐν Σουσδαλίῳ τῆς
Ῥωσίας ἐν ἔτει χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ εἰκοστῷ καὶ ἑκτῷ (1626).

Στίχοι.

Ἐκ καλῆς Ἀρσένιε ἐκφυεῖς ῥίζης,
ἤνεγκας καρποὺς πολλοὺς ἐν Ἐλασσῶνι.

Ἀρσένιος Ἐλασσῶνος τῇ ὁγδοάτῃ ἔνθεν ἦρθη.

Ὁ ὗτος ἦν ἐξ Ἱερατικοῦ γένους, γεννηθεὶς ἐν τοῖς Καλοριανοῖς τῆς Ἐπαρχίας Τρίκκης περὶ τὸ ἔτος 1550. Ἀνδρωθεὶς εἰσῆλθεν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Δουσίκου ἔνθα καὶ ἐκάρη Μοναχός. Εἷτα εἰσελθὼν ἐν τῷ ἱερῷ κλήρῳ προεβιβάσθη ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ εἰς Ἐπίσκοπον Ἐλασσῶνος. Ἀργότερον μετέβη ἐν τῇ Ῥωσίᾳ διὰ λόγους ζητείας ἔνθα καὶ παρέμεινε ἄχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ χρηματίσας Ἐπίσκοπος διαφόρων πόλεων καὶ καταλιπὼν τύπον ἁγίου Ἱεράρχου, ἐλεήμονος ἀνδρός, πεπαιδευμένου διδασκάλου καὶ ἀκτήμονος κληρικοῦ. Τὸ ζῆν ἐξεμέτρησεν εἰς τὰς 13 Ἀπριλίου τοῦ ἔτους 1626, ἀλλὰ ἡ μνήμη αὐτοῦ τιμᾶται τὴν ὁγδόην Μαΐου ἐκάστου ἔτους. Ἐγένετο δὲ ἡ ἀνακομιδὴ τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων ἐν Σουσδαλίῳ τῆς Ῥωσίας ὑπὸ τοῦ Πατριάρχου αὐτῆς Ἀλεξίου ἐν ἔτει δισχιλιοστῷ καὶ ἑκτῷ. Τμήματα τῶν ἁγίων τοῦ Ἀρσενίου ὁστῶν ὁ Πατριάρχης Ἀλέξιος ἐδωρήσατο τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἐλασσῶνος Βασιλείῳ πρὸς ἁγιασμόν τῶν πιστῶν.

Τὰ λοιπὰ ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ταῖς τῶν σῶν ἁγίων Χριστέ ὁ Θεὸς πρεσβείαις,
ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ἄει πρέσβευε,
Χριστῷ λαμπρὲ Ἐπίσκοπε,
λαὸν φιλόθεον,
τῆς Ἐλασσῶνος εὐρεῖν,
τὸν δρόμον τῆς πίστεως,
καὶ τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν,
τὴν ἀπάγουσαν,
εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον,
καὶ τὴν ἄνω βασιλείαν.

Ῥῥῥσαι ἅγιε,
 τὴν πόλιν σου Ἀρσένιε,
 καὶ τὴν περίοικον,
 τῆς Ἐλασσῶνος δεινῶν,
 αἰρέσεων ἔνδοξε,
 καὶ ἀσεβῶν διδαχῶν,
 καὶ ὠδήγησον,
 πεπλανημένους ἅπαντας,
 εἰς τὴν ποίμνην τοῦ Κυρίου.

Ῥτῆσον ἅπαντα,
 τὰ σκάνδαλα Ἀρσένιε,
 καὶ κινδυνεύματα,
 τῆς καθ' ἡμᾶς βιοτῆς,
 καὶ δὸς ταῖς πρεσβείαις σου,
 εὐρεῖν τὴν ἄνεσιν,
 τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
 καὶ εἰρηναῖον δώρησαι,
 τῆς ζωῆς ἡμῖν τὸν τρόπον.

Θεοτοκίον.

Ῥπισκόπησον,
 σὺν Ἀρσενίῳ Δέσποινα,
 ἡμᾶς τοὺς δούλους σου,
 τοὺς ταπεινοὺς καὶ πτωχοὺς,
 καὶ σπεῦσον σῇ χάριτι,
 πολλοὺς ἐκ θλίψεων,
 τοῦ ἀλάστορος,
 καὶ τῶν δαιμόνων τάχιστα,
 ἐξαρπάσαι Θεοτόκε.

Ὡδὴ ἡ'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νέμεις ὡς φιλάνθρωπος θεόφρον,
 μοναῖς Ἀθωνιτῶν,
 πολλὰ δωρήματα,
 καὶ Δουσίκου δέδωκας,
 δῶρα ἀξιότιμα,
 καὶ τοῦ Σινᾶ ἐπλούτισας,
 μονὴν Ἀρσένιε,
 τοῖς πράγμασι πολλῶν ἀναγκαίων,
 ὅθεν σε τιμῶμεν, ἀξίως Ἱεράρχα.

Ἦασαι Ἀρσένιε παμμάκαρ,
 νοός μου ἐπαναστάσεις ταῖς πρεσβεΐαις σου,
 σὺ γὰρ ὡς διδάσκαλος,
 πάλαι διεφώτισας,
 ἐν τῇ Ῥωσίᾳ κάλλιστα,
 λαὸν φιλόχριστον,
 ἀπάτης τοῦ ἐχθροῦ ἀποστῆναι,
 καὶ ἀπὸ καρδίας Χριστῷ ἀκολουθῆσαι.

Ὡλως σεαυτὸν τῷ σῷ Δεσπότη,
 ἀνέθηκας Ἀρσένιε πανθαύμαστε,
 ὅθεν καὶ ἐμίσησας,
 κόσμου τὸ δοξάριον,
 καὶ ἀνδρικῶς ἐχώρησας,
 πρὸς τὰ σκηνώματα,
 Δουσίκου τῆς μονῆς τῆς παγκάλου,
 καὶ τὸ θεῖον σχῆμα,
 ἀξίως ἐνεδύθης.

Θεοτοκίον.

Υψωσον Παρθένε Θεοτόκε,

τὰς χεῖρας ὑπὲρ ἡμῶν τῶν δοξαζόντων σε,
 πρὸς τὸν πανοικτίρμονα,
 καὶ Υἱόν σου πάντοτε,
 ὅπως ῥυσθῶμεν ἅπαντες,
 ἐκ τῶν κακώσεων,
 ἐχθροῦ τοῦ πτερνιστοῦ καὶ δολίου,
 καὶ παντοίας νόσου,
 σαρκὸς τῆς πολυμόχθου.

Ὡδὴ θ'. Ἄπας γηγενής.

Ἦνα τὸν λαόν,
 φωτίσης Ἀρσένιε,
 αὐγαῖς τῆς πίστεως,
 πάντα καθυπέμεινας,
 πτωχείαν κόπους πολλοὺς καὶ δάκρυα,
 καὶ ὡς ὁ Παῦλος ἅγιε,
 Χριστοῦ Ἐπίσκοπε,
 Ἐλασσῶνα καὶ Ῥωσίαν ἔπλησας,
 διδαχῶν καὶ δογμάτων τῆς χάριτος.

Ὡς ὁ τοῦ Χριστοῦ,
 Ἀπόστολος ἔδραμες,
 πάτερ Ἀρσένιε,
 πρὸς Ῥωσίαν ὅσιε,
 εὐαγγελίσασθαι πλῆθος ἄπειρον,
 τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως,
 τὰ θεῖα ῥήματα,
 καὶ ἀγνοίας θεοφόρε σφάλματα,
 θεραπεῦσαι σοφαῖς ὑποθήκαις σου.

Ἦπανσθενουργός,
 Ἀρσένιε δύναμις,

τοῦ Παντοκράτορος,
 θαυμαστῶς ἐστήριξε,
 ἐν Ἐλασσῶνι τὸ θεῖον ἔργον σου,
 καὶ ἐν Ῥωσία ἅγιε,
 Χριστοῦ Ἐπίσκοπε,
 καταστρέφων τοῦ Σατᾶν ἐπίνοιαν,
 καὶ βροτῶν κακοτρόπων ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Αὔσον ταῖς λιταῖς,
 Παρθένε Πανάμωμε,
 πάσης στενώσεως,
 ταραχῆς τοῦ δράκοντος,
 ἀρρωστημάτων ψυχῆς καὶ σώματος,
 καὶ φοβιῶν πανύμνητε,
 καὶ περιστάσεων,
 ἀδοκήτων τὸν λαόν σου ἅπαντα,
 τὸν τιμῶντα ἀεὶ σε καὶ μέλποντα.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αρσένιε Ἐπίσκοπε,
 λαμπρῶς πανηγυρίζομεν,
 ἐν Ἐλασσῶνι σὴν μνήμην,
 τιμῶντες τὴν βιοτήν σου,
 καὶ μέλομεν τῆς πίστεως,
 τῆς σῆς τὸ ζέον ἅγιε,
 παιδείας σου ἀκρίβειαν,
 καὶ ἐξαιτοῦμεν λιταῖς σου,
 ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Δεσπότην.

Καὶ τὸ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε,
τῆς Ἐλασσῶνος ποιμήν,
καὶ Ῥωσίας διδάσκαλος,
ἐπιπνοία Πνεύματος,
ἐπαξίως γεγένησαι,
καὶ ὡς ὁ λύχνος ἐπὶ τὸν μόδιον,
οὕτως ἐτέθης ἐν μέσοις ἔτεσιν·
ὦ τῶν χαρίτων σου,
Ἱεράρχα ἅγιε, δι' ὧν λαόν,
τῆς σῆς ποιμένης ἅπαντα,
ἐποδηγέτησας.

Πάτερ παμμάκαρ Ἀρσένιε,
στόμα Χριστοῦ γεγονώς,
Ἐκκλησίας τὰ δόγματα,
τὰ σεπτὰ τοῖς μέροσιν,
ἀγνοοῦσιν ἐκήρυξας,
ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἄλλοις μέρεσι,
καὶ τῶν λατίνων τὰ φληναφήματα,
καὶ κινδυνεύματα,
τῆς οὐνίας ἔστησας τὰ χαλεπά,
ὡς σοφὸς Ἐπίσκοπος,
καὶ κῆρυξ ἄριστος.

Πάτερ τρισμάκαρ Ἀρσένιε,
ἀκτημοσύνην φιλῶν,
τὰ γεώδη καὶ ῥέοντα,
σταθαρῶς ἐμίσησας,

καὶ πτωχείαν ἠγάπησας,
 διὸ Δουσίκου τὴν μάνδραν ἔθρεψας,
 καὶ πλείστας ἄλλας μονὰς δωρήμασι,
 τοῖς εἰκονίσμασι,
 καὶ χρημάτων χεύμασιν,
 ὡς ποταμός, παροχῶν καὶ δόσεων,
 ὁ ἀνεπίσχετος.

Πάτερ Ἀρσένιε ἅγιε,
 Ἀρχιερέων στολήν,
 καὶ Χριστοῦ τὸ ὠμόφορον,
 καὶ παντὸς κλεῖσματος,
 ἐνδυθεὶς κατελάμπρυνας,
 τῆς Ἐλασσῶνος ὄντως Μητρόπολιν,
 ποιμαντικάῃς σου φροντίσι πάντιμε·
 ὦ τῶν ἀγώνων σου,
 καὶ πολλῆς συνέσεως,
 δι' ὧν σεμνέ,
 τὴν λαχοῦσαν ποίμνην σου,
 πάλαι ἐποίμανας.

Δόξα Πατρί. **Ἦχος πλ. α'.**

Ἄγιε Πάτερ,
 ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις ἐξήστραψας,
 ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων,
 λαμπρῶς τιμῶμεν τὴν μνήμην σου·
 τὴν γὰρ μετ' ἐπιστήμης,
 ποιμαντορίαν σου ἐν Ἐλασσῶνι,
 καὶ ἐν διαφόροις τῆς Ῥωσίας τόποις,
 θαυμάζοντες ὀλοκαρδίως λέγομεν·
 Ἀρσένιε Ἱεράρχα,
 ποιμάντωρ θεόσοφε,

τῆς Ἐκκλησίας κόσμε,
 Ἀσκήσεως ἐραστά,
 ἐλεημοσύνης συνέμπορε,
 παιδείας τῆς ἀληθοῦς κάτοχε,
 τῶν Ὁρθοδόξων προστάτα,
 διηγεκῶς ἰκέτευε,
 ὑπὲρ τῆς ἐπισκοπῆς σου καὶ τοῦ λαοῦ ταύτης,
 εὐχαῖς καὶ πρεσβείαις σου.

Καὶ νῦν.
Τὸ τῆς Ἑορτῆς.

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀγίου ἡ γ' καὶ ἡ στ' Ὡδή. Ἀπόστολον ζήτηι τὸν τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου (13 Νοεμβρίου) καὶ **Εὐαγγέλιον** τὸ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ αὐτοῦ Ἀγίου.

Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Ἐκκλησίας ὁ θησαυρός,
 καὶ τῆς Ἐλασσῶνος Ἀρχιθύτης περιφανής,
 χαίροις Σουσδαλίου τὸ σέμνωμα καὶ κλέος,
 Ἀρσένιε παμμάκαρ,
 πιστῶν τὸ καύχημα.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΡΣΕΝΙΟΝ
ΕΠΙΣΚΟΠΙΟΝ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, τὸ «Κύριε εἰσάκουσον»,
τὸ «Θεὸς Κύριος» καὶ τὸ ἐξῆς τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς Ἐλασσῶνος τὸν σεπτὸν Ἱεράρχην,
καὶ τῆς Ῥωσίας φωτιστὴν καὶ ποιμένα,
τὸν κεκτημένον πάμπολλα χαρίσματα,
ἔνδοξον Ἀρσένιον,
Παρακλήτου τὸ σκεῦος,
δεῦτε ἱκετεύσωμεν,
πρὸς αὐτὸν ἐκβοῶνες,
μὴ διαλίπης πάντοτε ἡμᾶς,
στηρίζων πάτερ,
ἐν βίῳ πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Θὺ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε,
 τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι·
 εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
 τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων;
 τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους;
 Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ·
 σοὺς γὰρ δούλους σώζεις,
 αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν' ψαλμός καὶ ὁ κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
«Ἀρσένιε ἄγιε πάτερ δὸς ἡμῖν χάριν. Ἰωήλ»

Ῥδὴ α'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρσένιε πάτερ ταῖς σαῖς λιταῖς,
 τὴν πόλιν σου σκέπε,
 Ἐλασσωνα διηνεκῶς,
 ἐκ τῶν πονηρῶν μηχανημάτων,
 τοῦ ἀντιδίκου ἀρχαίου ἀλάστορος.

Ευσθῆναι Ἀρσένιε ἐκ πολλῶν,
 τοῦ βίου πραγμάτων,
 καὶ συμβάσεων πονηρῶν,
 ἔχομεν ἐλπίδα Ἱεράρχα,
 εἰς τὰς πυκνάς σου πρεσβείας καὶ χάριτας.

Ετρατείαν τοῦ κόσμου τὴν πονηράν,
 κατάβαλε πάτερ,
 ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Χριστόν,
 σὺ γὰρ διὰ βίου ἐπολέμεις,
 τῶν κοσμικῶν τὴν φροντίδα καὶ μέριμνα.

Θεοτοκίον.

Εὐθεῖαν πορείαν πρὸς τὸν Χριστόν,
 ἀξίωσον Μῆτερ,
 τοὺς σουὺς δούλους ταῖς σαῖς λιταῖς,
 σκάνδαλα καὶ πάσας τὰς παγίδας,
 ἐκ τῆς ὁδοῦ σωτηρίας ἀπαίρουσα.

Ὡδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Νῦν Ἀρσένιε πάτερ,
 ἱκετικῶς ἅπαντες,
 πρὸ τῶν σῶν ἀγίων λειψάνων,
 σεμνῶς ἱστάμεθα,
 καὶ ὀλοθύμῳ πρὸς σέ,
 λόγον φωνοῦμεν φρουρῆσαι,
 ταῖς ἱκετηρίαις σου,
 ἡμᾶς ἐκάστοτε.

Πατρεῖον θεόφρον,
 τῶν σῶν ὀστῶν λάρνακα,
 ἔχοντες Ἀρσένιε πάντες,
 καθικετεύομεν,
 τὰς ἀλγηδόνας σαρκός,
 καὶ ψυχικὰς ἀρρωστίας,
 ἅγιε θεράπευσον,
 ταῖς ἐνεργείαις σου.

Ελασσωὺνός ἡ σκέπη,
 καὶ τῶν πιστῶν καύχημα,
 καὶ τῆς περιοίκου ὁ κόσμος,
 ὥφθη τὰ τμήματα,
 τῶν σῶν λειψάνων σοφέ,

διὸ Ἀρσένιε χάριν,
τοῖς πενθοῦσι δώρησαι,
τὰ σὰ ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτως ὁ Λόγος,
ὁ τοῦ Πατρὸς Πάναγνε,
ἐν τῇ σῇ νηδυῖ κατῆλθε,
καὶ κατεσκήνωσε,
καὶ ἐνεδύθη σεμνή,
βροτῶν τὴν ἑκπτώτον φύσιν,
οὓς ἀεὶ προστάτεue,
τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Διάσωσον,
τῆς Ἐλασσῶνος Ἀρσένιε Ἱεράρχα,
ταῖς ἀγίαις πρὸς τὸν Χριστόν,
λιταῖς σου πανόλβιε,
τὴν ποίμνην σου ἐκ δεινῶν τοῦ βελίαρ.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἵτησις, καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἰὼν σὼν ἱκετῶν,
Ἀρσένιε πανόλβιε,
τὸν τόνον ψυχῆς,

ἀνύψωσον πρεσβείαις σου,
παρέχων τῶν λειψάνων σου,
τὴν ἀήττητον χάριν καὶ δύναμιν,
σὺ γὰρ ἐκθήσω ὄντως ἐκ Θεοῦ,
πολλὰ καὶ πανθαύμαστα χαρίσματα.

Ὦδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γαυριῶντα ἐδάφισον,
Ἅγιε Ἀρσένιε τῇ δυνάμει σου,
τὸν ἀρχαῖον κοσμοκράτορα,
καθ' ἡμῶν κινουῦντα τὰ ἀδόκητα.

Εράρχα τὴν πόλιν σου,
Ἐλασσῶνα φύλαττε ἐξ αἱρέσεων,
καὶ ἀπόστησον τὸν κίνδυνον,
τῶν κακοδοξούντων ιερώτατε,

Εὐσεβείας σε πρότυπον,
τῆς μαθητιώσης σοφὴ νεότητος,
ἐγνωκότες ἱκετεύομεν,
προστατεῦσαι ταύτην ἐκ τοῦ δράκοντος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Πανύμνητε,
ἐκ τῆς ἀθυμίας,
ψυχῆς μου ῥῦσαί με,
ταῖς πρὸς Κύριον ὀξείαις σου,
καὶ Υἱόν σου Πάναγνε ἐντεύξεσι.

Ὁδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἄνωθεν σεμνέ,
σοφισθεὶς τοῖς θείοις λόγοις σου,
ἐπεστήριξας λαὸν τὸν εὐσεβῆ,
διὸ πάλιν καὶ τανῦν ἡμᾶς βοήθησον.

Ἦξον παγετόν,
τῶν πταισμάτων μου Ἀρσένιε,
ταῖς εὐχαῖς σου πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστόν,
ὥς ποιμάνωρ Ἐκκλησίας ἀξιάγαστος.

Ἐπαρον ταχύ,
πρὸς τὸν Κύριον τὰς χεῖράς σου,
ὥς Ἐπίσκοπος σεμνὸς καὶ ἀληθής,
ὑπὲρ πάντων τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ἐᾶον σιωπᾶν,
πρὸ τοῦ τόκου σου Πανύμνητε,
ὥς τεκοῦσα τὸν Φιλάνθρωπον Χριστόν,
διὸ μὴ παύσῃ παθῶν με ἀπαλλάττουσα.

Ὁδὴ στ΄. Τὴν δέησιν.

Ἰδάξας ἐπιτυχῶς πανόλβιε,
ἐν Ῥωσίᾳ τὰ φιλόχριστα πλήθη,
τῆς σωτηρίας τὰ δόγματα πάντα,
μὴ οὖν κατόκνει καὶ νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε,
εὐθῦναι τὴν ὁδὸν αὐτῶν,
ἐκβαλὼν τῶν δαιμόνων τὰ σκάνδαλα.

Ἐδεύσας ἐπὶ τῆς γῆς τὸν διάυλον,

ἐγκρατείας καὶ εὐθύτητος πάτερ,
 συνηριθμήθης τῷ δήμῳ ἁγίων,
 ὡς ὁμοδίαιτος τούτοις Ἀρσένιε,
 διὸ μὴ παύσῃ δυσωπῶν,
 ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τῶν οἰκείων σου.

Γοφίας ἀναδειχθεὶς ὁ σύζυγος,
 σιτοδότης ἐπεγνώσθης τῶν θείων,
 τῆς Ἐλασσῶνός ποτε καὶ Ῥωσίας,
 Ἀρχιερεῦ τοῦ Κυρίου Ἀρσένιε,
 ἀλλὰ καὶ νῦν τὴν σωστικὴν,
 μὴ βραδύνης μοι δοῦναι τὴν χάριν σου.

Θεοτοκίον.

Ἡδέως καὶ σταθαρῶς Πανάχραντε,
 τὸ σὸν ὄνομα ὑμνῶ καὶ τὴν κλῆσιν,
 καὶ ταπεινῶς ἐξαγγέλλω τοῖς πᾶσι,
 ὅτι τυγχάνεις μοι σώτεια Δέσποινα,
 καὶ εὐσεβῶς ἐπιζητῶ,
 τὴν σὴν ἄμαχον δύναμιν πάντοτε.

Διάσωσον,
 τῆς Ἐλασσῶνος Ἀρσένιε Ἱεράρχα,
 ταῖς ἁγίαις πρὸς τὸν Χριστόν,
 λιταῖς σου πανόλβιε,
 τὴν ποίμνην σου ἐκ δεινῶν τοῦ βελίαρ.

Ἀχραντε,
 ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν,
 τεκοῦσα δυσώπησον,
 ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Θὶ κατοικοῦντες Ἀρσένιε ἅγιε,
τὴν Ἐλασσῶνα καὶ πᾶσαν περίοικον,
πρὸς σέ καταφεύγομεν λέγοντες·
τῇ βοηθείᾳ λειψάνων σου πρόφθασον,
ρύσθῃναι ὑμᾶς ἐκ τῶν θλίψεων.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον.

Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει,
καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,
ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 9-16).

Εἶπεν ὁ Κύριος. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· Δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται, καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· Ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι καὶ περισσὸν ἔχωσιν. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προβάτων· ὁ μισθωτὸς δὲ καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, οὗ οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον ἐρχόμενον καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα καὶ φεύγει καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ καὶ σκορπίζει τὰ πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθωτὸς ἐστὶ καὶ οὐ μέλλει αὐτῷ περὶ τῶν προβάτων. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώσκω τὰ ἐμὰ καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν. Καθὼς γινώσκει με ὁ πατὴρ καὶ γὰρ γινώσκω τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβά-

των. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐλῆς ταύτης· Κἀκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι καὶ γενήσεται μία ποίμνη, εἷς ποιμήν.

Δόξα Πατρὶ

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Ἄγιε Ἀρσένιε,
τῆς Ἐλασσῶνος προστάτα,
τῆς Ῥωσίας καύχημα,
καὶ πιστῶν ἀπάντων τὸ ἐγκαλλώπισμα,
τῶν πτωχῶν στήριγμα,
καὶ τῶν ἀλγουμένων,
θεραπεία καὶ τὸ κούφισμα,
τῶν ἐν ταῖς θλίψεσιν,
ἄμισθον σοφὲ παραμύθιον,
καὶ πάντων τῶν συνόντων σοι,
σκέπη καὶ ταχεῖα βοήθεια,
καὶ τῶν ἐκζητούντων,
τὴν σὴν ἐπικουρίαν ἐν ζωῇ,
ἢ ταχινὴ ἀνταπόκρισις,
φάνηθι πανάριστε.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν Σου...

Ὁδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετανοίας τὸ ἦθος,
καὶ κενώσεως τρόπον,
τὸν θεοδίδακτον,
ἀγνείας χαρακτῆρα,
τὴν σύνεσιν ἐν πᾶσι,
καὶ εἰρήνης τὸ δώρημα,
ὦ Ἐλασσῶνος ποιμήν,
παράσχου μοι λιταῖς σου.

Ψατρεῖον παθῶν μου,
καὶ κατ' ἄμφω ὑγείαν,
σεβασμιώτατε,
καὶ πᾶσαν εὐρωστίαν,
Ἄρσένιε ἐλπίζω,
ταῖς εὐχαῖς σου δοθῆναί μοι,
ἵνα τιμῶμεν αἰί,
τὴν μνήμην σου θεόφρον.

Νοσημάτων τὸ πλῆθος,
καὶ φοβίας ἀρρώστημα,
τὸ δυσίατον,
τὸν σκώλωπα καρκίνου,
σωμάτων ἀλγηδόνα,
καὶ ψυχῆς τὰ οἰδήματα,
τῶν σέ ὑμνούντων σοφέ,
θεράπευσον ἐν τάχει.

Θεοτοκίον.

Χαρμονή τῶν ἀγγέλων,
τῶν βροτῶν Θεοτόκε,
τὸ παραμύθιον,
πτωχῶν ἡ βακτηρία,
καὶ πάντων τῶν στενόντων,
ἐπεγνώσθης τὸ ἴμα,
διὸ μὴ παύσῃ ἡμᾶς,
φυλάττουσα Παρθένε.

Ὤδὴ η΄. Τὸν Βασιλέα.

Ἄπὸ τaráχου,
τῶν ἐννοιῶν τοῦ βελίαρ,
διατήρει ἀτρώτους τρισμάκαρ,
πάντας τοὺς ἐν πίστει,
σὲ ἐπικαλουμένους.

Ῥᾶνον τοῖς ὄμβροις,
τῶν πρεσβειῶν τὴν ψυχὴν μου,
τὴν τακεῖσαν φλογισμοῖς τῆς ἀμαρτίας,
καὶ ἀνάψυξόν με,
Ἀρσένιε παμμάκαρ.

Ἦνα νικήσω,
δαιμονογέννητον τῷφον,
τοῦ νοός μου Ἀρσένιε πάτερ,
σπεύδω καὶ αἰτοῦμαι,
τὴν σὴν ἐπικουρίαν.

Θεοτοκίον.

Νῦν ὡς ὁ πέννης,
 τῶν ἀρετῶν ἱκετεύω,
 σέ Παρθένε τυχεῖν σωτηρίας,
 ἵνα ἐπιτύχω,
 τὰ κρείττονα εὐχαῖς σου.

Ὡδή θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰθῦναι πρὸς τὰ ἄνω,
 θέλω τὰς νοήσεις,
 καὶ λογισμοὺς τοὺς δεινοὺς τῆς καρδίας μου,
 διὸ ἐκ λάκκου παθῶν με,
 λιταῖς σου ἔγειρον.

Ὡθοῦμαι ἐκ πταισμάτων,
 τῶν πολλῶν μου μάκαρ,
 κατὰ κρημνῶν ἀπωλείας Ἀρσένιε,
 καὶ ἀνακράζω βοήθει μοι,
 τῇ δυνάμει σου.

Ἡ πόλις Ἐλασσῶνος,
 καὶ Ῥωσία πᾶσα,
 ἐπιζητεῖ παρρησίας σου δύναμιν,
 καὶ τῶν πολλῶν σου χαρίτων,
 τὰ ἐνεργήματα.

Θεοτοκίον.

Αὸς ὁμοῦ καὶ κλῆρος,
 πρὸ τῆς σῆς εἰκόνας,
 Θεομακάριστε Μῆτερ Πανάχραντε,
 ἐν ταπεινώσει ζητοῦσι,
 ψυχῶν τὰ πρόσφορα.

Ἄξιόν ἐστι, καὶ τὰ Μεγαλυνάρια.

Χαίροις Ἐλασσῶνος Ἀρχιερεῦ,
καὶ Ῥωσίας πάσης,
ποδηγέτης ὁ ἀσφαλής,
χαίροις Ἐκκλησίας διδάσκαλε μερόπων,
Ἀρσένιε παμμάκαρ,
πιστῶν τὸ καύχημα.

Ἄνωθεν σοφία τῇ τοῦ Θεοῦ,
αὐγασθεὶς τὸν λόγον,
τὸν σωτήριον τοῖς πιστοῖς,
ἐν τῇ Ἐλασσῶνι,
καὶ πάσῃ τῇ Ῥωσίᾳ,
ἐλάλεις Ἱεράρχα, Χριστοῦ Ἀρσένιε.

Ὡφθη ὡς χρυρίον ἐκ τῆς χθονός,
ἐπ' ἐσχάτων χρόνων,
ἐν Ῥωσίᾳ τῶν σῶν ὀστῶν,
ἡ ἁγία λάρναξ,
παρέχουσα τοῖς πᾶσι,
Ἀρσένιε θεόφρον,
πολλὰ δωρήματα.

Ἐχουσα ὡς ὄλβον τὰ σὰ ὀστᾶ,
Ἐλασσῶν ἡ πόλις,
ἀποκρούει τὰς χαλεπὰς,
τοῦ ἀνθρωποκτόνου,
καὶ πονηροῦ βελίαρ,
ποικίλας ἐπιθέσεις,
καὶ μηχανήματα.

Φύλαττε τὴν πόλιν σου ἐκ κακῶν,
 πάτερ ἀδοκῆτων,
 καὶ ἐκ βλάβης τῶν πονηρῶν,
 ταῖς σαῖς δυσωπείαις,
 πρὸς τὸν κοινὸν Δεσπότην,
 Ἄρσένιε ποιμᾶνορ,
 θεοφιλέστατε.

Τοὺς νενοσηκότας ἐκ τῶν παθῶν,
 καὶ τοὺς ὄντως πάτερ,
 ἀσθενοῦντας ἐν τῇ σαρκί,
 δώρησαι κατ' ἄμφω,
 τὴν ἀρραγῇ ὑγείαν,
 καὶ πᾶσαν εὐρωστίαν,
 ψυχῆς καὶ σώματος.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων...

Τρισάγιον, καὶ τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν σοφὸν Ἱεράρχην,
 Ἐκκλησίας τὸ σέμνωμα,
 καὶ τῆς Ἐλασσῶνος ποιμένα,
 ἀνυμνοῦμεν Ἄρσένιον·
 ἐκ παίδων γὰρ Χριστῷ ἀνατεθεὶς,
 ἠνδρώθη καὶ ἐγένετο ἀστήρ,
 κατηχήσας Ὁρθοδόξους λαοὺς σοφῶς,
 τοὺς πρὸς αὐτὸν κραυγάζοντας·
 δόξα τῷ δεδοκότι σοι ἰσχύν,
 δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι,

δόξα τῷ ἐν ἐσχάτοις τοῖς καιροῖς,
λαμπρῶς σε ἀναδείξαντι.

**Μεθ' ὃ ἡ σχετική δέησις καὶ ἀπόλυσις,
μεθ' ἣν τὸ Παρὸν Προσόμοιον.**

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Κτόνον τὸν βαρύτατον ψυχῆς,
δάκρυα πολλὰ τῆς καρδίας,
καὶ συντριβὴν τοῦ νοός,
τῆς σαρκὸς ἀσθένειαν,
δαιμόνων ὄχλησιν,
τῶν παθῶν κακοήθειαν,
καὶ φοβίας πάθος,
χαλεπῶν συμπτώσεων,
τὸ ἄγχος ἅγιε,
τῶν πολυπληθῶν ἱκετῶν σου,
ταῖς ἱκετηρίαις σου λῦσον,
ἀξιομακάριστε Ἀρσένιε.

Ἄέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου...

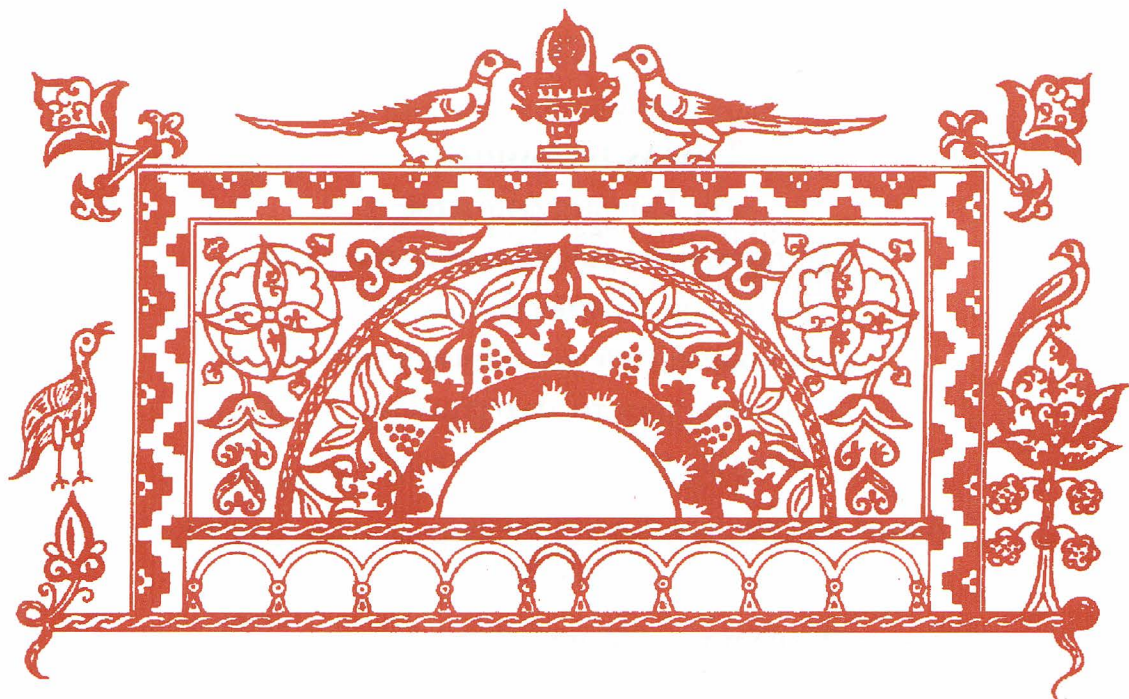
Ἦν πᾶσαν ἐλπίδα μου ...

Δι' εὐχῶν.

ΙΚΕΤΗΡΙΟΣ ΕΥΧΗ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΡΣΕΝΙΟΝ
ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Ἄγιε Ἀρσένιε, Ἀρχιεπίσκοπε Ἐλασσῶνος καὶ Δομενίκου, ὁ ἀνατραφεὶς ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, ὁ σκευὸς πάγχρυσον τῆς θείας τε καὶ τῆς θύραθεν σοφίας γεγονώς, ὁ ἐγγραφεὶς οἰκείᾳ βουλήσει καὶ πολλῇ χαρᾷ ἐν τῷ ἱερῷ τῶν μοναζόντων καταλόγῳ, ὁ λαβὼν ἀξίως τῆς Ἱερωσύνης καὶ Ἀρχιερωσύνης τὴν χάριν, ὁ κατηχήσας τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ Ὁρθοδόξως ἐν τε τῇ Ἐλασσῶνι, Κωνσταντινουπόλει καὶ Ῥωσίᾳ, ὁ πᾶσαν τὴν Μοσχοβίαν εὐεργετήσας τοῖς σοῖς λόγοις, τῷ Ὁρθοδόξῳ σου φρονήματι καὶ τῷ ἀτυφεῖ σου ἤθει, ὁ διαπρέψας ἐν ἔργοις καλοῖς καὶ ῥήμασι ἀγαθοῖς, ὁ θεραπεύσας σημείοις πολλῶν ἀνθρώπων τὸ ἄλγος τῆς ἀτεκνίας, ὁ ἰάσας τῶν παίδων τὰ νοσήματα, καὶ ποικίλοις τρόποις σεαυτὸν ἐμφανίσας τοῖς βροτοῖς μετὰ τὴν ὁσίαν σου θανήν, ἐπάκουσον ἡμῶν ἱσταμένων ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ πρὸ τῆς σεπτῆς θήκης τῶν μυριπνόων σου ὀστῶν καὶ δεομένων σου καὶ βοώντων σοι οὕτως· δός, ἅγιε φιλάνθρωπε, ταῖς ὀξείαις σου λιταῖς ἐκάστῳ ἡμῶν τοῦ σώματος καὶ ψυχῆς τὰ πρόσφορα. Χάρισαι ἡμῖν τῇ χάριτι τῶν ἁγίων σου λειψάνων εἰρηναίαν ζωὴν καὶ ἴασιν τῶν κατατρυχόντων ἡμᾶς σωματικῶν νόσων καὶ ψυχικῶν ἀρρωστημάτων. Προστάτευσον τὴν νεότητά ἐκ τῶν χαλεπῶν κινδύνων τοῦ πονηροῦ. Ἀμειψαί τοῖς πλουσίοις σου χαρίσμασι τοὺς τιμῶντας τὴν μνήμην σου. (Ἐπίσκεψαι τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον σου... καὶ θεράπευσον αὐτὸν ταῖς ἱαματικαῖς σου ἐνεργείαις ἐκ τῆς ὀδυνηρᾶς αὐτοῦ ἀσθενείας). Σκέπασον τῇ δυνάμει σου τὴν ἱερὰν τῆς Ἐλασσῶνος πόλιν καὶ Μητρόπολιν καὶ παράσχου πᾶσι ταῖς σαῖς ἱκετηρίαις τὰ ἀναγκαῖα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα δοξάζεται τὸ Πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομα τῆς Παναγίας Τριάδος καὶ τιμᾶται ἡ κλησίς σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΡΣΕΝΙΟΝ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Ἐλασσῶνος Ἱεράρχην θεοπρόβλητον,
καὶ Μοσχοβίας ἀντιλήπτορα τὸν μέγιστον,
ὀλοθύμως εὐφημήσωμεν θείοις ὕμνοις,
ἀρετῶν γὰρ γεγονὼς δοχεῖον πάγχρυσον,
προσπορίζει τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἰάματα,
τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

ΟΙ ΟΙΚΟΙ

Ἄγγελος Ἐλασσῶνος,
καὶ Ῥωσίας ἀπάσης,
Ἀρσένιε θεόφρον ἐφάνης, (ἐκ γ)
ὥς ἀστήρ πιστῶν ὁ λαμπρός,
πρὸς ὁδὸν ἀληθείας καθωδήγησας,
ἀνθρώπων τὰ συστήματα,
βοῶντά σοι θερμῶς τοιαῦτα.

Χαῖρε ὁ ἄγγελος Ἐλασσῶνος,
Χαῖρε ὁ σύμψυχος Ὁρθοδόξων·

Χαῖρε Ἐκκλησίας τὸ στόμα τὸ ἅγιον,
Χαῖρε τῆς Ῥωσίας τὸ φάος τὸ ἄδυτον·

Χαῖρε ἄνθος εὐωδέστατον ἀρετῶν ὑπερφυῶν,
Χαῖρε κάλλος τὸ ἐράσμιον Ἐπισκόπων ταπεινῶν·

Χαῖρε ὅτι ἐκτήσω Παραδείσου τὰ κάλλη,
Χαῖρε ὅτι ἡρνήσω γεηρῶν τὴν αἰθάλην·

Χαῖρε νοὸς σκεδάσας ἀμαύρωμα,
Χαῖρε ψυχῆς ποθήσας τὸ αὐγασμα·

Χαῖρε θυτῶν τοῦ Χριστοῦ ποδηγέτης,
Χαῖρε βροτῶν εὐσεβῶν εὐεργέτης·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Βίον πρότυπον ἔχων,
τοὺς σὲ φύσαντας πάτερ,
Θεόδωρόν τε καὶ Χριστοδούλην,
ἡνδρώθης ἐν παιδείᾳ Χριστοῦ,
καὶ Ἀρσένιε ὥφθης ἀνὴρ τέλειος,
καὶ χαρίτων ἀνάπλεως,
ἀπαύστως βοῶν τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Γνῶσιν ἐπουρανίων,
καὶ πολλῶν ἐγκοσμίων,
ἐκ παίδων ἡλικίας ἡράσθης,
ἐνθέως γὰρ τῶν ἄνω ἐρῶν,
καὶ ζητῶν τῶν ἐπιγείων τὴν μάθησιν,
σοφίας σκεῦος γέγονας,
διὸ τιμῶντές σε βοῶμεν·

Χαῖρε σοφίας τῆς ἄνω μύστης,
Χαῖρε χαρίτων τῶν θείων πλήρης·

Χαῖρε Θεσσαλίας ἀπάσης τὸ καύχημα,
Χαῖρε τῆς μεγάλης Ῥωσίας τὸ κλείσμα·

Χαῖρε τόκε θεοφύλακτε ζεύγους ἱεροπρεποῦς,
Χαῖρε κλῶνε πολυφόρητε ὄντως δένδρου θαυμαστοῦ·

Χαῖρε ὅτι ὁσίως ἀνετράφης ἐν κόσμῳ,
Χαῖρε ὅτι ἀξίως ἀνυψώθης ἐν θρόνῳ·

Χαῖρε πατρός σου θύτου τὸ στήριγμα,
Χαῖρε μητρὸς ὁσίας τὸ σέμνωμα·

Χαῖρε τῶν σῶν ἀδελφῶν ὠραιότης,
Χαῖρε ἡμῶν τῶν πιστῶν ἡ φιλότης·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Δύναμιν ἐκ παιδείας,
κοσμικῆς τε καὶ θείας,
λαβὼν ἐν τοῖς ποικίλοις σχολείοις,
ἐν τοῖς μέσοις χρόνοις ὡς ἀστήρ,
οὐρανόφωτος ἀνίσχες Ἀρσένιε,
αὐγάζων τοὺς συνόντας σοι,
τοὺς ἐκβοῶντας οὕτως·

Ἀλληλούϊα.

Εἰληφας ἐπαξίως,
 ἐκ χειρῶν Μητροφάνους,
 Ἐπισκόπου ποτέ Φαναρίου,
 τῆς Ἱερωσύνης τὸν βαθμόν,
 καὶ θύτης τοῦ Χριστοῦ Ἀρσένιε γέγονας,
 διό σου τὰ χαρίσματα,
 θαυμάζοντες ἀναβοῶμεν.

Χαῖρε ὁ θύτης τῆς Ἐκκλησίας,
 Χαῖρε ὁ κήρυξ τῆς ἐγκρατείας·

Χαῖρε Ἱερέων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα,
 Χαῖρε τοῦ ἀρχαίου ἐχθροῦ τὸ ἐξάντλημα·

Χαῖρε μέλος ἀδελφότητος τοῦ Δουσίκου θαυμαστόν,
 Χαῖρε ὄλβος ἀναφαίρετος μοναστῶν καὶ ἀσκητῶν·

Χαῖρε ὅτι πυκτεύεις ἐν ὁδῷ μοναζόντων,
 Χαῖρε ὅτι ἀπέχεις ἐξ ἡθῶν κακοτρόπων·

Χαῖρε Χριστοῦ ποιμένων ὑπόδειγμα·
 Χαῖρε βροτῶν ὑμνούντων σε μέλισμα·

Χαῖρε ἀνδρῶν θεοφόρων προσθήκη,
 Χαῖρε πολλῶν ἀσκουμένων ἡδύτης·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Ζεύξας τῇ εὐσεβείᾳ,
 τὴν ἐγκόσμιον γνῶσιν,
 ἐνάρετος Ἀρσένιε ὥφθης,
 καὶ ὡς μέγα ἀνέτειλας φῶς,
 σκοτοδίνην καταργῶν ἀθεότητος,
 βολαῖς τῶν θείων λόγων σου,
 καὶ ἄδων νουνεχῶς τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Ἦκουσε τὸν σὸν βίον,
 ὁ σοφὸς Πατριάρχης,
 ἐν πόλει τοῦ κλεινοῦ Κωνσταντίνου,
 καὶ καλέσας σε πάτερ εὐθύς,
 ἐν Ναῶ τῆς Θεοτόκου σέ ὥρισεν,
 ὡς θύτην ἱκετεύοντα,
 ὑπὲρ πιστῶν τῶν σοὶ βοώντων·

Χαῖρε Τραπεζῆς ἀγίας ὁ θύτης,
 Χαῖρε Ναοῦ τῆς Μαρίας ὁ μύστης·

Χαῖρε κληρικῶν χριστοφόρων τὸ φῶτισμα,
 Χαῖρε Βασιλίδος τῆς πόλεως ἄγαλμα·

Χαῖρε κῦδος ἀκαταίσχυντον Πατριάρχου τοῦ σοφοῦ,
 Χαῖρε στόνος ἀθεράπευτος τοῦ βελίαρ τοῦ δεινοῦ·

Χαῖρε ὁ ἀγαπήσας τοὺς πτωχοὺς ἐγκαρδίως,
 Χαῖρε ὁ μεριμνήσας ὑπὲρ τούτων ἀρτίως·

Χαῖρε πολλῶν χαρίτων ὁ κάτοχος,
 Χαῖρε τιμῶν γηῖνων ὁ ἔχθιστος·

Χαῖρε ἀνδρῶν Ἱερέων ὁ κόσμος,
 Χαῖρε σκοτίων πνευμάτων ὁ φόβος·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Θεολόγος ἐδείχθης,
 καὶ διδάχος γραμμάτων,
 ἐν πόλει τῆς Λεμβέργης διδάσκων,
 τὴν νεότητά λόγοις σοφοῖς,
 καὶ τοῖς ἔργοις σου παμμάκαρ Ἀρσένιε,
 διὸ Χριστοῦ τὸ ὄνομα,
 στερρῶς ἐδοξολόγεις λέγων·

Ἀλληλούϊα.

Ἦσχυσας ἀρετῇ σου,
 τῶν παθῶν τῆς ψυχῆς σου,
 καὶ πάντων τῶν φλογῶν τῆς σαρκός σου,
 ὡς ἰσάγγελος γὰρ ἐπὶ γῆς,
 ἐπεβίωσας τρισμάκαρ Ἀρσένιε,
 ἐκπλήττων πάτερ ἅπαντας,
 τοὺς σοὶ βοῶντας ἐγκαρδίως·

Χαῖρε ὁ στῦλος τῶν Ὁρθοδόξων,
 Χαῖρε τὸ τραῦμα λατινιζόντων·

Χαῖρε τοῦ Ναοῦ Ἀρχαγγέλων Ἐπίσκοπε,
 Χαῖρε Ἀποστόλων ἀγίων διάδοχε·

Χαῖρε ὅτι ὕμνογράφησας τὸν Βασίλειον φαιδρῶς,
 Χαῖρε ὅτι κατεπόντισας τὸν ἀθέατον ἐχθρόν·

Χαῖρε μάνδρας Δουσίκου δωρητῆς εὐσεβόφρων,
 Χαῖρε Ὁρους Ἀγίου χορηγὸς ταπεινόφρων·

Χαῖρε πολλῶν Μονῶν ἐπιστήριξις,
 Χαῖρε πιστῶν ἀνθρώπων ἡ σθένωσις·

Χαῖρε ὁ πῆξας Ναὸν Δημητρίου,
 Χαῖρε ὁ θέλξας λαὸν τοῦ Κυρίου·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Κόποις πάτερ ἀτρύτοις,
 καὶ ζεύσῃ τῇ πίστει,
 ἀνήγειρας Ναοὺς ἐν τῇ Μόσχᾳ,
 συναθροίσας πιστῶν τὴν πληθύν,
 καὶ διδάξας αὐτοὺς τὰ σεπτὰ δόγματα,
 Χριστοῦ τοῦ Παντοκράτορος,
 καὶ ψάλλων σὺν αὐτοῖς τὸν αἶνον·

Ἀλληλούϊα.

Λάμπων ταῖς φωταυγείαις,
 τῶν πολλῶν ἀρετῶν σου,
 διέλαμψας ὡς ἥλιος ἄλλος,
 καὶ ὡς ἄγγελος ζήσας ἐν γῇ,
 Μοσχοβιτῶν τὰς ἀγέλας ἐθάμβωσας,
 διὸ πάντες ἐκραύγαζον,
 πανόσιε πρὸς σέ τοιαῦτα·

Χαῖρε Παρθένου θεῖος ὑμνήτωρ,
 Χαῖρε Ναῶν ἀγίων δομήτωρ·

Χαῖρε Ἐκκλησίας Χριστοῦ ὁ ὑψίπυργος,
 Χαῖρε Ὁρθοδόξων ποιμὴν ὁ ἀήττητος·

Χαῖρε ἅγιε φιλάγαθε καὶ φιλόανθρωπε ὁμοῦ,
 Χαῖρε ἄνερ ὀσιώτατε καὶ ὀπλίτα τοῦ Θεοῦ.

Χαῖρε ὅτι ἐλέγχεις παρανόμων τὸ θράσος,
 Χαῖρε ὅτι μαστίζεις ἀλαζόνων τὸ πάθος·

Χαῖρε κλεινῶν Πατέρων ισότιμε,
 Χαῖρε ἀνδρῶν ὀσίων ὁμότροπε·

Χαῖρε Ναὸν τοῦ Πρωτάτου τιμήσας,
 Χαῖρε Μονὴν Βαρλαάμ ὁ κοσμήσας.

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Μεμνημένος Τατάρνης,
 τῆς μονῆς ἀποστέλλεις,
 εἰκόνας τε καὶ ἄλλα χρειώδη,
 προμηθεὺς γὰρ κοινοβίων πολλῶν,
 ἐπεγνώσθης Ἐλασσῶνος Ἐπίσκοπος,
 Ἀρσένιε πανόλβιε,
 ὁ λέγων ἔσαι τὸν ὕμνον

Ἀλληλούϊα.

Νέον ἔσχηκας θρόνον,
 ὡς Ἐπίσκοπος πρῶτος,
 τῆς Τβέρης καὶ Κανὶν ἐπαρχίας,
 τῇ θείᾳ ἐπινεύσει Χριστοῦ,
 καὶ ἀποφάσει Συνόδου πανόλβιε,
 διὸ σοφὲ Ἀρσένιε,
 τιμῶντές σε ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ τύπος Ἱερωσύνης,
 Χαῖρε ὁ λύχνος ἀγιωσύνης·

Χαῖρε τῶν ἀρχαίων ποιμένων συμπλήρωμα,
 Χαῖρε Μοσχοβίας ἀπάσης παράδειγμα·

Χαῖρε ὅτι ἀνεκαίνισας τοῦ Σωτῆρος τὸν Ναόν,
 Χαῖρε ὅτι διεσκέδασας τῶν λατίνων τὸν ἔσμόν·

Χαῖρε ὁ ἐκζητήσας Οὐρανῶν Βασιλείαν,
 Χαῖρε ὁ καταργήσας πονηρῶν τὴν μανίαν·

Χαῖρε νοὸς συστείλας τὴν ἔπαρσιν,
 Χαῖρε παθῶν ποθήσας τὴν ἔκπτωσιν·

Χαῖρε Χριστοῦ ὁ λαμπρὸς θεολόγος,
 Χαῖρε λαοῦ ὁ πιστὸς οἰκονόμος·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Ζήρανσις ἀθείας,
 καὶ σχισμάτων κακίας,
 Ἀρσένιε ἡ σὴ παρουσία,
 ἀνεδείχθη δυνάμει Χριστοῦ,
 καὶ εὐτολμία τῆς γνώμης σου ἅγιε,
 διὸ τὰ πλήθη ἔμελπον,
 τὸν ὕμνον τῶν αὐλῶν νόων·

Ἀλληλούϊα.

Ὁχημα ἡ ψυχὴ σου,
 δωρεῶν οὐρανίων,
 ἐγένετο Ἀρσένιε πάτερ,
 καὶ τὸν πλοῦτόν σου δίδως πιστοῖς,
 ὡς πιστὸς οἰκονόμος τοῦ παντάνακτος,
 ἐγείρων πρὸς ἐξύμνησιν,
 ὑμᾶς σεμνοπρεπῶς βοῆσαι·

Χαῖρε τὸ ὄμμα τῆς θεωρίας,
 Χαῖρε τὸ πόμα τῆς εὐσθενείας·

Χαῖρε ὁ μυρίπνοος ὄρπηξ σεμνότητος,
 Χαῖρε ὁ πολύφορος κῆπος ἀγνότητος·

Χαῖρε οἶκος ὁ ἐπέραστος Ὁρθοδόξων εὐλαβῶν,
 Χαῖρε λάλημα τὸ ἐξοχὸν τῶν ἀϋλῶν λειτουργῶν·

Χαῖρε ὅτι εὐφραίνεις μοναστὰς καὶ μιγάδας,
 Χαῖρε ὅτι καθαίρεις κακοδόξων τὰς πλάνας·

Χαῖρε Ῥωσίας πάσης θησαύριον,
 Χαῖρε Ἑλλήνων γένους λαμπάδιον·

Χαῖρε πενήτων ἄσυχλος πλοῦτος,
 Χαῖρε πολλῶν σεμνείων τὸ κῆδος·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Πόλεμον Βασιλέων,
 τῆς Ῥωσίας ἐνθέως,
 κατέπαυσας Ἀρσένιε πάτερ,
 ὡς γὰρ ἄγγελος ταῖς σαῖς διδασκαῖς,
 τὴν μακρὰν θεόφρον καταργεῖς ἔριδα,
 ἵνα ὑμνῶσι λέγοντες,
 Κυρίῳ τῷ Θεῷ τὸ ῥῆμα·

Ἀλληλούϊα.

Ρύστης χειμαζομένων,
 καὶ ψυχῶν παρακλήτωρ,
 καὶ πάντων τῶν πιστῶν ἀντιλήπτωρ,
 ἐν Ῥωσία ἐφάνης σοφέ,
 ποιμανσία τῇ σῇ θεοχαρίτῳ,
 διὸ τανῦν Ἀρσένιε,
 τιμῶντές σε ἀναβοῶμεν·

Χαῖρε ὁ κόσμος ἱερατείας,
 Χαῖρε ὁ πλοῦτος παρηγορίας·

Χαῖρε θλιβομένων τελεία ἀνόρθωσις,
 Χαῖρε ἀθυμούντων ταχεῖα ἀνάψυξις·

Χαῖρε ῥεῦμα ἀνεξάντλητον συμπαθείας τῶν βροτῶν,
 Χαῖρε ἄνεσις καὶ δύναμις τῶν πιστῶν σου ἱκετῶν·

Χαῖρε ἀπεγνωσμένων ἡ στερρὰ βακτηρία,
 Χαῖρε ἀδικουμένων ἀγαθῶν χορηγία·

Χαῖρε κοινὸν τῶν Ῥώσων κεφάλαιον,
 Χαῖρε ναμάτων σκεῦος τὸ πάγχρυσον·

Χαῖρε τοῦ δένδρου Ἑλλήνων ὁ κλάδος,
 Χαῖρε καὶ τῆς Ἐλασσῶνος τὸ φάος·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Εῶσαι θέλων τὸ γένος,
 τῆς Ῥωσίας τὸ μέγα,
 ὁ Σέργιος κατ' ὄναρ σοι ὤφθη,
 καὶ ἀνήγγειλε λύσιν μαχῶν,
 ἦν καὶ ἀσμένως Ἀρσένιε ἄγιε,
 τῷ λαῷ ἐφάνέρωσας,
 τῷ ψάλλαντι τὸ μέλισμα·

Ἀλληλούϊα.

Τεἶχος μέγας ὁ τάφος,
 τῶν σεπτῶν σου λειψάνων,
 ἐν πόλει Σουσδαλίου τυγχάνων,
 ἀποκρούει δαιμόνων ὀρμάς,
 καὶ φυλάττει τῶν κατοίκων τὸ πλήρωμα,
 τῶν προσκυνούντων ἅγιε,
 τοῦτον καὶ σοὶ ἀναβοώντων·

Χαῖρε ταμεῖον Χριστοῦ προνοίας,
 Χαῖρε τὸ πέλαγος λατρείας·

Χαῖρε Σουσδαλίου τῆς πόλεως Ἰνδαλμα,
 Χαῖρε Ταρουσίας ἀπάσης εὐτύχεια.

Χαῖρε βρύση ἡ βλυστάνουσα τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ,
 Χαῖρε κρήνη ὄντως ἄφθονος χάριτος ὑπερφυοῦς·

Χαῖρε ὁ καθαιρέσας τὸ γαυρίαμα πλάνης,
 Χαῖρε ὁ θεραπέυσας δαιμονώντων τὴν ζάλην·

Χαῖρε δοχεῖον θεῖον τοῦ Πνεύματος,
 Χαῖρε Σωτῆρος οἶκος ἐπέραστος·

Χαῖρε ἰσχὺς καὶ ἐλπίς Ὁρθοδόξων,
 Χαῖρε πρηστήρ τῶν ἡθῶν κακοδόξων·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Ψψωσον τὰς σὰς χεῖρας,
 πρὸς Χριστὸν τὸν Δεσπότην,
 φυλάττειν Ἐλασσῶνα τὴν πόλιν,
 ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἀπειλῆς,
 τῶν νοητῶν Αἰθιόπων πάτερ ἅγιε,
 ἵνα νοῖ καὶ στόματι,
 πάντες συνάδωμεν τὸν ὕμνον·

Ἀλληλούϊα.

Φυλακτήριον πάντων,
 τῶν λειψάνων σου θήκη,
 ἐγένετο Ἀρσένιε πάτερ,
 ἐκδιώκουσα ἄλγη ψυχῆς,
 καὶ τοῦ σώματος τὰ δεινὰ ἄρρωστήματα,
 διὸ τὰ σὰ θαυμάσια,
 τιμῶντες ἅγιε βοῶμεν·

Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀτεκνίας,
 Χαῖρε φυγάδευσις ἀκηδίας·

Χαῖρε τῶν παιδίων φρουρὸς ἐτοιμότητος,
 Χαῖρε ἀσθενῶν συμμαχία ἀήττητος·

Χαῖρε πλάτος τε καὶ ἄνεσις δαιμονώντων δυστυχῶν,
 Χαῖρε ἄκος τὸ παντέλειον τῶν στενόντων ψυχικῶς.

Χαῖρε ὅτι παιδίον Ἐλασσῶνος ἰᾶσαι,
 Χαῖρε ὅτι ἡ πόλις διὰ τοῦτο καυχᾶται·

Χαῖρε ψυχῶν φοβίας τὸ ἴαμα,
 Χαῖρε ὁρμῶν δαιμόνων τὸ σύντριμμα·

Χαῖρε πολλῶν ἀγαθῶν χορηγία,
 Χαῖρε ἀλγούντων πιστῶν λατρεία·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

Χαίρει τοῦ Σουσδαλίου,
 ἐν Ῥωσίᾳ ἡ πόλις,
 ὁμοῦ καὶ Ἐλασσῶν συγχορεύει,
 ὡς γὰρ ὄλβος ἐκ βάθους τῆς γῆς,
 τὰ σὰ ὅστ᾽ ἀκομιδῇ πάτερ ἤρθησαν,
 μετὰ εὐώδους χάριτος,
 διὸ ἐκραύγασαν οἱ πάντες·

Ἀλληλούϊα.

Ψάλλουσα ἡ σὴ πόλις,
 Ἐλασσὼν ὑπεδέχθη,
 μερίσματα τῶν θείων ὀστῶν σου,
 καὶ χερσὶν Ἐπισκόπου αὐτῆς,
 σὺν λαῷ τε καὶ τῷ κλήρῳ Ἀρσένιε,
 ἐν Ναῷ σου ἀπέθεντο,
 ταῦτα φωνοῦντες ἐγκαρδίως·

Χαῖρε βεβαίωσις ἱσταμένων,
 Χαῖρε κραταίωσις κλονουμένων·

Χαῖρε Ἐλασσῶνος περίδοξον σέμνωμα,
 Χαῖρε Μοσχοβίας παγγέραστον κλέϊσμα·

Χαῖρε ὄπλον ἀμυντήριον Ὁρθοδόξων εὐλαβῶν,
 Χαῖρε ἄσυλον προσφύγιον ταπεινῶν χριστιανῶν·

Χαῖρε ὅτι λιταῖς σου προξενεῖς εὐφροσύνην,
 Χαῖρε ὅτι εὐχαῖς σου ἐπιφέρεις γαλήνην·

Χαῖρε τιμῶν ρέοντων ἀνώτερος·
 Χαῖρε γερῶν ἀφθάρτων ὁ κάτοχος·

Χαῖρε Χριστοῦ ἀκατάβλητος πύκτης,
 Χαῖρε κάμου φωτεινὸς ὁδοδείκτης·

Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

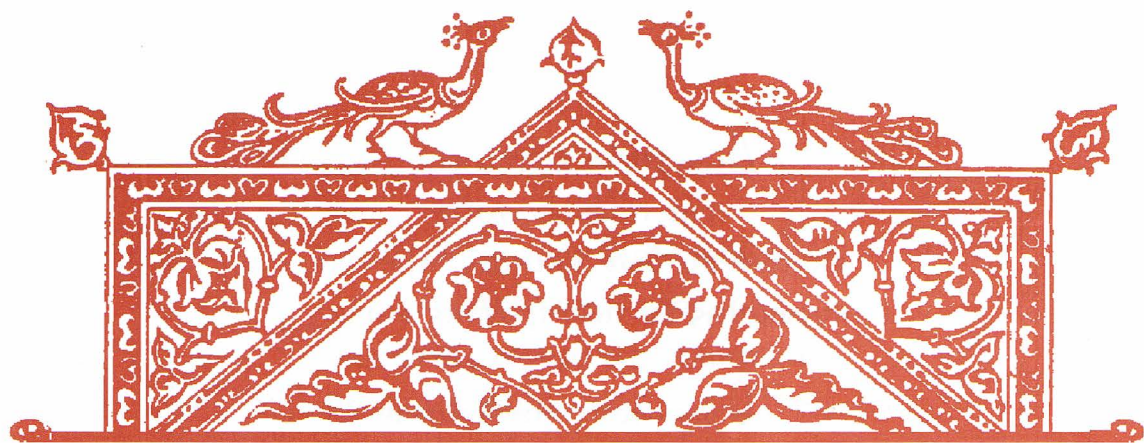
Ω Ἀρσένιε πάτερ,
 Ἐπισκόπων ἀκρότης,
 καὶ πάσης Ἐλασσῶνος εὐχέτης, (ἐκ γ·.)
 μὴ παρίδης πρεσβεύων αἰεί,
 ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σε ἔνδοξε,
 τὴν βιοτὴν καὶ ἔργα σου,
 καὶ σὺν σοὶ Κυρίῳ βοώντων·

Ἀλληλούϊα.

Καὶ αὐθις τὸ κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς Ἐλασσῶνος Ἱεράρχην θεοπρόβλητον,
καὶ Μοσχοβίας ἀντιλήπτορα τὸν μέγιστον,
ὀλοθύμως εὐφημήσωμεν θείοις ὕμνοις,
ἀρετῶν γὰρ γεγονὼς δοχεῖον πάγχρυσον,
προσπορίζει τοῖς ἀνθρώποις τὰ ἰάματα,
τοῖς κραυγάζουσι· Χαίροις πάτερ Ἀρσένιε.

ΕΓΚΩΜΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΡΣΕΝΙΟΝ ΕΛΑΣΣΩΝΟΣ

Ποίημα τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Ἰωήλ.

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

Ἦχος πλ. α'. Ἡ ζωὴ ἐν τάφῳ.

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἀνυμνοῦμεν πάντες,
βιοτὴν σου σοφέ,
Ἱεράρχα Ἐλασσῶνος Ἀρσένιε,
καὶ τιμῶμεν τὴν σὴν μνήμην εὐλαβῶς.

Βίον ἔχων πάτερ,
εὐσεβῇ ὥς φωστήρ,
ἐν τοῖς πέρασι διέλαμψας τάχιστα,
καταυγάζων τὰ συστήματα πιστῶν.

Γεωργήσας ὄντως,
τῆς ψυχῆς σου ἀγρόν,
ὡς Ὁρθόδοξος γηπόνος τὰ σπέρματα,
ἐν τοῖς αὐλαξὶ ἐνέθηκας νοός.

Διδαχθεὶς κατ' ἄμφω,
τὴν σοφίαν σοφέ,
ἐκ τῶν παίδων ἡλικίας Ἀρσένιε,
ἐπεγνώσθης ἐν τοῖς τρόποις νουνεχής.

Ἐχων τοὺς γονεῖς σου,
διδασκάλους λαμπροὺς,
ἐν παιδείᾳ τοῦ Κυρίου Ἀρσένιε,
ἀνετράφης ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς μικροῖς.

Ἡσὴ κώμη χαίρει,
καὶ σκιρτᾷ διὰ σέ,
ὡς πολύκαρπος βλαστὸς γὰρ ἀνέθαλες,
ἐν τῇ χώρᾳ πολυφύμῳ Θετταλῶν.

Θύτης ὁ πατήρ σου,
Ἱεράρχα Χριστοῦ,
καὶ μονάζουσα ἡ μήτηρ σου ὠφθησαν,
πρὸς Χριστὸν παιδαγωγοὶ σου θαυμαστοί.

Ἱερὸν σεμνεῖον,
τοῦ Δουσίκου ποτέ,
ἐν τοῖς μέλεσι ἐγγράφει σε ἅγιε,
καταλόγου μοναστῶν τῶν ἱερῶν.

Κρατυνθεὶς δυνάμει,
Παρακλήτου παθῶν,
καταστέλλεις ἐξεγέρσεις Ἀρσένιε,
καὶ πρὸς ὕψος ἀναβαίνεις ἀρετῶν.

Λογικῶν θρεμμάτων,
ὁ ποιμὴν γεγονώς,
ἀνυψοῖς πρὸς τὸν Δεσπότην τὰς χεῖράς σου,

ὑπὲρ πάντων τῶν συνόντων σοι σοφέ.

Μυστικάῖς εὐχαῖς σου,
ἀμαυρώσεις νοός,
λευκανεῖς ἱερομύστα Ἀρσένιε,
καὶ χωρεῖς πρὸς ἀναβάσεις τοῦ Θεοῦ.

Νέος ὢν ὑψώθης,
ἐν καθέδρᾳ λαμπρᾷ,
Ἐλασσῶνος ὡς Ἐπίσκοπος ἅγιε,
Παρακλήτου ἐνεργείαις θαυμασταῖς.

Ζίφει τῶν σῶν λόγων,
κακοδόξων ἀνδρῶν,
τὰ φρονήματα διέλυσας τάχιστα,
καὶ ἐκήρυξας τὰ δόγματα Χριστοῦ.

Θλοθύμως πάτερ,
τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ,
ὡς Ἐπίσκοπος πολλαῖς ἐνεργείαις σου,
ὑπηρέτησας Ἀρσένιε σοφέ.

Προσκληθεὶς ἀπῆλθες,
εἰς τὴν πόλιν ποτέ,
Κωνσταντίνου βασιλέως Ἀρσένιε,
καὶ ἐδούλευσας Κυρίῳ τῷ Θείῳ.

Ετρατευθεὶς ὑπάγεις,
εἰς Ῥωσίαν σοφέ,
βοηθῆσαι τοῦ Κυρίου παράταξιν,
καὶ Ἑλλήνων παροικίαν εὖσεβῇ.

Τοῖς σοῖς θείοις λόγοις,

τῶν Λατίνων ἐσμόν,
 διεσκέδασας θεόφρον Ἀρσένιε,
 στερεώσας Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπὶ τὴν σὴν σκέπην,
 καὶ τῇ σῇ ἀρωγῇ,
 τῆς νεότητος στηρίζεις ἀθροίσματα,
 παραμεῖναι ἐν τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ.

Φωταυγείαις πάτερ,
 τοῦ σοῦ βίου καλῶς,
 Ὁρθοδόξων θριαμβεύεις τὰ δόγματα,
 καὶ σχισμάτων ἐδαφίζεις διδασχάς.

Χαρισμάτων πλήθος,
 Παρακλήτου πνοή,
 σοὶ δωρεῖται θεοφόρε Ἀρσένιε,
 καὶ ἰᾶσαι τὰ νοσήματα ψυχῶν.

Ψάλλοντες ἐν ὕμνοις,
 βιοτὴν σου ἀγνήν,
 εὐφημοῦμέν σε Ὁρθόδοξοι ἅπαντες,
 Ἐλασσῶνος Ἱεράρχα θαυμαστέ.

Ὡφθης ἐν Ῥωσίᾳ,
 Ἀρχιθύτης σοφός,
 διαλύων τὴν σκοτόμαιναν ἅγιε,
 ἀμαθείας καὶ ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ.

Δόξα Πατρί. **Τριαδικόν.**

Πάτερ Λόγε Πνεῦμα,
 ὦ Τριάς θαυμαστή,

ταῖς πρεσβείαις Ἀρσενίου τοῦ μάκαρος,
μὴ παρίδης ἐλεῆσαι καὶ ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἄέσποινά μου Μῆτερ,
ταῖς λιταῖς σου αἰεί,
καθικέτευε Υἱόν σου καὶ Κύριον,
ὕπὲρ πάντων τῶν τιμώντων σε ἀγνή.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ ἐκφώνησις·

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία...
καὶ εὐθὺς ψάλεται ἡ

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἦχος πλ. α'.

Ἄξιόν ἐστιν,
μεγαλύνειν σε τὸν Ἱεράρχην,
καὶ τῆς Ἐκκλησίας πάσης διδάσκαλον,
καὶ τὸ κλέϊσμα Ἀρσένιε πιστῶν.

Βλάστημα καλόν,
καὶ πολύκαρπον τῆς Θετταλίας,
Καλοριανῶν δὲ τὸ ἐγκαλλώπισμα,
καὶ στερέωμα Ἀρσένιε σοφέ.

Γάννυται σφοδρῶς,
ἡ Μητρόπολις τῆς Ἐλασσῶνος,
ἄγουσα τὴν μνήμην σου πάτερ ὅσιε,
καὶ αἰτεῖται ἀρωγὴν σου τὴν σεπτὴν.

Δεῦρο μεθ' ἡμῶν,
τῶν τιμῶντων σου τὴν θείαν μνήμην,
καὶ ὡς Ἱεράρχης Χριστοῦ φιλάνθρωπος,
ταῖς πρεσβείαις σου βοήθησον ἡμᾶς.

Ἐχει Ἐλασσών,
τὰ σὰ λείψανα ὡς ὄλβον μέγαν,
δι' ὧν ἀποκρούει ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον,
καὶ θαρσύνει τὰς χορείας τῶν πιστῶν.

Ξήσας ἐπὶ γῆς,
ὥσει ἄγγελος ἄλλος θεόφρον,
ταῖς μαρμαρυγαῖς σου πάντας ἐφώτισας,
ἐν τῇ πόλει Ἐλλασῶνος τῇ κλεινῇ.

Ἠρθης νοητῶς,
πρὸς τὸ ὕψος τῶν σεπτῶν Πατέρων,
σοφισθεὶς ἀρτίως πάτερ Ἀρσένιε,
Ἐλασσῶνος ἀξιάγαστε ποιμήν.

Θύτης ἱερός,
Ἐκκλησίας ἀνεδείχθης ὄντως,
χάριτι τῇ θείᾳ πνοῇ τοῦ Πνεύματος,
καὶ ἐλάμπρυνας ποιμένων τὸν χορόν.

Ἦνα τὸν λαόν,
ἐνισχύσης ἐν Ῥωσία πάλαι,
λείψανα κομίζεις μάκαρ Ἀρσένιε,
τῶν ὁσίων καὶ μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ.

Κλήρω ἱερῷ,
ἐν τῇ πόλει Κωνσταντίνου πάτερ,
συναφθεὶς τό ἔργον λαμπρῶς προήγαγες,

τοῦ ἀνδρὸς Ἱερεμίου τοῦ Τρανοῦ.

Δύεις τὰς πλοκάς,
τῶν λατίνων καὶ κακοδοξούντων,
ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ῥωσίας πανεύφημε,
θείοις δόγμασιν Ἀρσένιε σοφέ.

Μῆνιν τοῦ ἐχθροῦ,
τοῦ ἀρχαίου καὶ ἀνθρωποκτόνου,
ὡς Κυρίου πύκτης πάτερ ἀντέκρουσας,
καὶ ἐξῆλθες στεφηφόρος νικητής.

Νέων τὴν πληθύν,
ἐπεστήριξας τῆς Λουοβίας,
καὶ ὡς διδασκάλων ὁ ἄριστος,
ἐκατήχησας αὐτοὺς θεοφιλῶς.

Ξένα ἀληθῶς,
καὶ παράδοξα ἔθιμα πάτερ,
ἐν Λευκορωσίᾳ σοφῶς κατήργησας,
ὡς Ἐπίσκοπος Ἀρσένιε Χριστοῦ.

Θλβος ἀληθής,
Ἐκκλησίας πάσης τὰ σὰ ἔργα,
τῆς ὑμνολογίας σοφέ Ἀρσένιε,
δι' ὧν ὕμνησας Βασίλειον σεπτόν.

Πράττων νουνεχῶς,
ταῖς σοφαῖς σου διδαχαῖς τὰ μέρη,
τὰ ἀντιμαχόμενα καθησύχασας,
καὶ ἐπῆλθεν ἡ εἰρήνευσις Χριστοῦ.

Ωζεις ἐκ φθορᾶς,

βασιλέων τῆς Ῥωσίας γένος,
ὡς ἀνὴρ χριστόνους καὶ θεοδίδακτος,
τὰ σωτήρια διδάσκων καὶ σεμνά.

Τάφος ὁ σεπτός,
τῶν ἁγίων σου λειψάνων πάτερ,
ἐν τῷ Σουσδαλίῳ πηγῇ ἀκένωτος,
δωρημάτων ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ.

Ψψωσον τὰς σάς,
πρὸς τὸν Κύριον ὁσίας χεῖρας,
ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων τὰ σὰ Ἀρσένιε,
ἐν τῇ πόλει Ἐλασσῶνος θαυμαστά.

Φρίττει ὁ ἐχθρός,
καὶ ἀρχέκακος ἐπὶ τῇ θεᾷ,
τῶν σεπτῶν ὁστῶν σου θεοχαρίτῳ,
Ἱεράρχα Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Χαίρουσα ὁστᾶ,
ὑπεδέξατο ἐν Ἐλασσῶνι,
ὁ λαὸς καὶ κληρὸς τὰ σὰ μυρίπνοα,
ἀνυμνοῦντες τὸν Τρισάγιον Θεόν.

Ψάλλοντες σεμνῶς,
ἐγκωμίων σου τὸ πλῆθος μάκαρ,
ἐξαίτουµεν πάντες τὴν σὴν ἀντίληψιν,
καὶ εὐχάς σου ὦ Ἀρσένιε σοφέ.

Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν,
παραδόξων σου σημείων πάτερ,
ὧ ποιεῖς εἰς πάντας τοὺς προσιόντας σοι,
καὶ αἰτοῦντας ὑγείας ἀγαθόν.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Ὡ Τριάς Θεέ,
Τρισυπόστατε Ἄναρχε Πάτερ,
καὶ Υἱέ Συνάναρχε καὶ Παράκλητε,
τῇ δυνάμει σου διάσωσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάναγνε Ἄγνη,
Ἄειπάρθενε καὶ Θεοτόκε,
πρὸς Χριστὸν τὰς χεῖράς σου ἀνατείνουσα,
μὴ ὀκνήσης ὑπὲρ πάντων τῶν βροτῶν.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἐκφώνησις.

Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης
τῶν Χερουβὶμ ἐπαναπανόμενος....

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ

Ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον.

Ἦχος γ'.

Αἱ γενεαὶ πᾶσαι,
ὕμνους Ἀρσενίῳ,
προσφέρουσιν ἀσμένως.

Βίον ὄντως ἔσχες,
ἅγιον ἐν πᾶσιν,
Ἀρσένιε θεόφρον.

Γέρας οὐρανίων,
εἴληφας παμμάκαρ,
ἐκ τῶν χειρῶν Κυρίου.

Δρόμον τῶν ἁγίων,
ᾧδουσας ἐνθέως,
Ἄρσένιε τρισμάκαρ.

Εχει τὸ σὸν σῶμα,
πόλις Σουσδαλίου,
ἐν τῇ Ῥωσία πάτερ.

Ζῶν ἐν γῇ ἐνσάρκως,
τῶν Ἀγγέλων βίον,
ἡγίασας ἀξίως.

Η πόλις Ἐλασσῶνος,
μνήμην σου γεραίρει,
Ἄρσένιε κατ' ἔτος.

Θεώσεως τὸ δῶρον,
σχῶν καθικετεύεις,
ὑπὲρ ἡμῶν ἀόκνως.

Ιᾶται τὰ παιδιά,
ἡ εὐχή σου πάτερ,
Ἄρσένιε ποιμᾶνορ.

Κλείζει τὴν Ῥωσίαν,
τῶν σεπτῶν ὀστέων σου,
ὁ τάφος θεοφόρε.

Λυτροῦνται ἀτεκνίας,

τῶν δεσμῶν σοὶ φίλοι,
Ἄρσένιε ἐσχάτως.

Μνήσθητι λιταῖς σου,
παίδων ἀρρωστούντων,
Ἄρσένιε ἀκέστορ.

Νῦν ἐν Ἐλασσῶνι,
τὰ ὅστᾱ σου πάτερ,
βλυστάνουσι τὴν χάριν.

Ξένος ἐν Ῥωσίᾳ,
φίλος Ὀρθοδόξων,
τοῖς τρόποις σου ἐγένου.

Θρμος εἰρηναῖος,
ὁ ναός σου πᾶσιν,
ἐστίν ἐν Ἐλασσῶνι.

Προῖκα ἐν Ῥωσίᾳ,
τὸν σὸν θεῖον τάφον,
κατέλιπες παμμάκαρ.

Ραίνουνσι τοῖς μύροις,
ἐν τῇ Ἐλασσῶνι,
τὴν θήκην σῶν λειψάνων.

Στήριγμα λιταῖς σου,
τῶν στενόντων πάντων,
Ἄρσένιε ἐφάνης.

Τύπος Ἱερεῦσιν,
Ἐπίσκοπε Κυρίου,
Ἄρσένιε τυγχάνεις.

Υμνους ἑορτίους,
κλῆρος καὶ λαός τε,
σοὶ ᾄδουσιν ἐνθέως.

Φώτισον τοὺς νέους,
ποίμνης Ἐλασσῶνος,
ποιεῖν τὰ τοῦ Κυρίου.

Χάρισαι πρεσβεΐαις,
πρὸς Χριστὸν τὸ δῶρον,
ἡμῖν τὸ τῆς ὑγιείας.

Ψάλλομεν τὰ μέλη,
τῶν σῶν ἐγκωμίων,
ἐκ βάθους τῆς καρδίας.

Ω ποιμὴν θεόφρον,
Ἀρσένιε ὁ φύλαξ,
ὑπάρχεις Ἐλασσῶνος.

Δόξα Πατρί. Τριαδικόν.

Πάτερ Λόγε Πνεῦμα,
ἡμᾶς τοὺς σοὺς ἱκέτας,
βοήθησον σῶ κράτει.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοτόκε,
λιταῖς πρὸς τὸν Υἱόν σου,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

**Τροπάρια τινὰ ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν Τιμίων Λειψάνων
ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς Ἑλασσῶνα τοῦ Ἀγίου Ἀρσενίου
Ἐπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης.**

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγιε Ἀρσένιε, τῆς Ἑλασσῶνος Ἐπίσκοπε,
τὰ σὰ τίμια λείψανα, ὄντως ὑποδέχεται,
πανδημεὶ ἡ πόλις, κλῆρος καὶ λαός τε,
καὶ ἡ περίοικος ὁμοῦ,
τῆς εὐσεβόφρονος ἐπαρχίας σου,
καὶ χαίροντες τὸν βίον σου, ὕμνολογοῦμεν ἐν ἄσμασιν,
Ἱεράρχα πανεύφημε, Ἐκκλησίας ἀγλαΐσμα.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγιε Ἀρσένιε, ἐκ τῆς Ῥωσίας ὡς μάργαροι,
πολυτίμητοι ἦκασι, πάτερ τὰ σὰ λείψανα,
καὶ τοῖς Ὀρθοδόξοις, δίδωσι τὴν χάριν,
πρὸς θεραπείαν τῶν παθῶν,
καὶ ἀλγηδόνων ψυχῆς καὶ σώματος,
διὸ καὶ μακαρίζομεν, τῶν ἀρετῶν σου τὸ πέλαγος,
καὶ τιμῶμεν τὴν μνήμην σου, τὴν ἀγίαν μακάριε.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄγιε Ἀρσένιε, τῶν Ἐπισκόπων ὑπόδειγμα,
Ἑλασσῶνα τὴν πόλιν σου, μάκαρ περιφρούρησον,
ταῖς πυκναῖς εὐχαῖς σου, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην,
καὶ πανοικτίρμονα Χριστόν, ἵνα τοῦ πλάνου τὰ κινδυνεύματα,
διέλθωσι πανόλβιε, τῶν γηγενῶν τὰ πληρώματα,
νικηφόρως τῇ χάριτι, τῶν ἀγίων λειψάνων σου.

Εὐχή ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος.

Ἐλασσὼν 17 Ἰουνίου 2006

Ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἀρχιερεύς: Δέσποτα Κύριε Παντοκράτωρ, ὁ ἐν Τριάδι προσκυνούμενος καὶ ἐν Ἀγίοις δοξαζόμενος Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν ἐκκλησίαν σου κατακοσμήσας ἐν τῷ πλούτῳ τῆς ἀκτίστου χάριτός σου, ὁ ἐπὶ γῆς ὡς θεοφεγγεῖς φωστῆρας καταστήσας τοὺς ἁγίους Σου, δέξαι τὴν ἱερὰν καὶ παιδροπάροχον ἡμέραν ταύτην, τὰς ἐν ἀφάτῳ εὐγνωμοσύνη εὐχαριστίας, ἐπὶ τῇ γενομένῃ ἐλεύσει τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **ΑΡΣΕΝΙΟΥ** Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος, ἐν εἰρήνῃ τελειωθέντος ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ἑξακοσιοστῷ εἰκοστῷ ἕκτῳ, ἐν Σουσδαλίῳ Ρωσίας.

Κλίνοντες δὲ γόνυ εὐγνωμοσύνης καὶ εὐχαριστίας πρὸ τούτων τῶν θείων καὶ ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **ΑΡΣΕΝΙΟΥ**, ἱκετεύομεν καὶ βοῶμέν σοι ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ τῆς διανοίας ἡμῶν. Ἐπίβλεψον Κύριε ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ στήριξον καὶ ἐνίσχυσον τὴν ἄμπελον ταύτην, τὴν Ἐπαρχίαν, τὴν Μητρόπολιν καὶ τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦτον, τὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου ἀνεγερθέντα, καὶ φύλαξον αὐτοὺς ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ προσβολῆς τοῦ ἀλλοτρίου. Χάρισται δὲ αὐτοῖς, ταῖς πρεσβείαις τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν **ΑΡΣΕΝΙΟΥ**, εἰρήνην ἀναφαίρετον, πᾶσαν πρόοδον, αὔξησιν καὶ προκοπὴν εἰς τὰ κατὰ Θεὸν ἔργα αὐτῶν.

Δίδου οὖν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὸν ἁγιασμόν σου, ὅπως φανῶμεν ἅγια τέκνα καὶ μιμηταὶ τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν, καὶ πλήρωσον ἡμᾶς φωτισμοῦ τοῦ Ἀγίου Σου Πνεύματος, ὅπως ὡς υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας κληρονομήσωμεν τὴν ἐπουράνιον Βασιλείαν Σου καὶ δοξάσωμεν μετὰ τῆς ὑπερευλογημένης Θεοτόκου, τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά Σου τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου	3
Βίος ἀγίου Ἀρσενίου	5
Ἀφιερωματικὸν Ἐπίγραμμα	10
Ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ	11
Ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ	15
Εἰς τὴν Λιτὴν	21
Εἰς τὸν Ὅρθρον	27
Εἰς τὴν Λειτουργίαν	44
Κανὼν Παρακλητικὸς	45
Ἰκετήριος Εὐχὴ εἰς τὸν ἅγιον Ἀρσένιον Ἐλλασσῶνος	60
Χαιρετιστήριοι οἴκοι	61
Ἐγκώμια	75
Τροπάρια τινα ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν Τιμίων Λειψάνων ἐκ τῆς Ρωσίας εἰς Ἐλασσῶνα τοῦ ἀγίου Ἀρσενίου Ἐπισκόπου τῆς πόλεως ταύτης	87
Εὐχὴ ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τῶν ἱερῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου Ἀρχιεπισκόπου Ἐλασσῶνος	88
Φωτογραφικὸ παράρτημα Α'	89
Φωτογραφικὸ παράρτημα Β'	115